

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

8 januari 2003

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET ECONOMISCH ONDERSTEUNINGSBELEID

DECREET INSTEMMING MET SAMENWERKINGSAKKOORD ONTWIKKELING VAN BUURTDIENSTEN EN -BANEN

RESOLUTIE BEHANDELING VAN DE BEZWAREN IN VERBAND MET DE NUTRIËNTENHALTE

VERZOEKSCHRIFT VERKEERSVEILIGHEID VOOR JONGEREN

VERZOEKSCHRIFT TOEKENNING VAN EEN BOUWPREMIE OF EEN TUSSENKOMST IN DE LENINGLAST

VERZOEKSCHRIFT TOEPASSING VAN DE GEZONDHEIDSINDEX OP DE SOCIALE HUURPRIJZEN

Inhoud

Nr. 26

Woensdag 8 januari 2003
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Ontwerp van decreet Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van resolutie Indiening en verwijzing	1
Verslagen Indiening	1
Met redenen omklede moties Indiening	2
Advies van de Raad van State Indiening	3
Verzoekschrift Indiening	3
Voorontwerp van decreet Indiening	3
Mededeling van de Vlaamse regering Indiening	3
Mededeling van het Rekenhof Indiening	3
Mededelingen van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) Indiening	4
Mededelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) Indiening	4
Motie van een gemeente Indiening	4
Arresten van het Arbitragehof Indiening	5
Kennisgevingen van het Arbitragehof Indiening	5

Ontwerp van decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid	
– 1209 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 10	
Algemene bespreking	5
Sprekers : de heren Frans De Cock, verslaggever, Eddy Schuermans, Jos Stassen, André Moreau, Robert Voorhamme, Guy Sols, Roland Van Goethem en André-Emiel Bogaert en minister Jaak Gabriels	
Indiening motie houdende verzoek tot raadpleging van de Raad Van State	30
Spreker : minister Jaak Gabriels	
Ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de Federale Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de ontwikkeling van buurtdiensten en -banen	
– 1233 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	31
Artikelsgewijze bespreking	31
Voorstel van resolutie van de heren Jos De Meyer en Jef Van Looy, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever en de heren Gerald Kindermans en Jan Laurys betreffende de behandeling van de bezwaren in verband met de nutriëntenhalte	
– 1186 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 4	
Bespreking	31
Sprekers : de heren Erik Matthijs, verslaggever, Jos De Meyer, André Denys, André Moreau en Jacky Maes, mevrouw Isabel Vertriest, de heren Karlos Callens en Frans Wymeersch en minister Vera Dua	
Verzoekschrift betreffende de verkeersveiligheid voor jongeren	
– 1488 (2002-2003) – Nr. 1	
Verslag	39
Verzoekschrift over de toekenning van een bouwpremie of een tussenkomst in de leninglast	
– 1493 (2002-2003) – Nr. 1	
Verslag	39
Verzoekschrift betreffende de toepassing van de gezondheidsindex op de sociale huurprijzen	
– 1494 (2002-2003) – Nr. 1	
Verslag	39
Spreker : mevrouw Dominique Guns, verslaggever	
Regeling van de werkzaamheden	40

VOORZITTER : De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Mathieu Boutsen, Herman De Reuse, Claudine De Schepper : gezondheidsredenen ;

Didier Ramoudt, Jacques Timmermans, Paul Wille : buitenlands ;

Dominiek Lootens-Stael : ambtsverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgend ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk
 - 1501 (2002-2003) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Johan Malcorps, Cis Schepens, Jacques Timmermans en Jos Bex betreffende de organisatie van een geïntegreerde dierplaagpreventie en een ecologische bestrijding van ongedierte in Vlaanderen
 - 1500 (2002-2003) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.
- Voorstel van resolutie van mevrouw Veerle Declercq, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Anne-Marie Baeke en de heer Jan Roegiers betreffende de pleegzorg in Vlaanderen
 - 1505 (2002-2003) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Erik Matthijs over het voorstel van resolutie van de heren Jos De Meyer en Jef Van Looy, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever en de heren Gerald Kindermans en Jan Laurys betreffende de behandeling van de bezwaren in verband met de nutriëntenthalte
 - 1186 (2001-2002) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid
 - 1209 (2001-2002) – Nr. 6.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door mevrouw Veerle Declercq over het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de Federale Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de ontwikkeling van buurtdiensten en –banen
 - 1233 (2001-2002) – Nr. 2.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Marino Keulen over het ontwerp van decreet houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang
– 1339 (2002-2003) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Robert Voorhamme over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende oprichting van een Herplaatsingsfonds
– 1435 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door mevrouw Veerle Heeren over de hoorzitting over de sociale mix en de leefbaarheid in de sociale huisvesting
– 1498 (2002-2003) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door mevrouw Trees Merckx-Van Goey over de hoorzitting met de Vlaamse Federatie van Sportverenigingen voor Hartpatiënten
– 1499 (2002-2003) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Patrick Hostekint over de gedachtewisseling met de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de actuele stand van zaken in de Conventie over de Toekomst van Europa
– 1502 (2002-2003) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Frans Ramon over de gedachtewisseling met de Dienst voor Beroepsopleiding (DBO) over het project modularisering
– 1503 (2002-2003) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Peter De Ridder over de gedachtewisseling met de algemeen directeur van Export Vlaanderen, de heer Christian Vermeulen, over zijn beleidsintenties ten aanzien van Export Vlaanderen
– 1506 (2002-2003) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heer Cis Schepens over de gedachtewisseling over het advies van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur over het nut van het instrument van de fusie in het kader van de versterking van de bestuurskracht van de gemeenten, met de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
– 1507 (2002-2003) – Nr. 1.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van mevrouw Mieke Van Hecke tot besluit van de op 12 december 2002 door mevrouw Mieke Van Hecke in commissie gehouden interpellatie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de uitvoering van het decreet lokaal cultuurbeleid
– 1497 (2002-2003) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Jan Penris, Jean Geraerts en Roland van Goethem tot besluit van de op 19 december 2002 :
 - 1° door de heer Eddy Schuermans in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de sluiting van Philips Hasselt ;
 - 2° door de heer Ludo Sannen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, en tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over maatregelen naar aanleiding van de aangekondigde massale ontslagen bij Philips Hasselt ;
 - 3° door de heer André-Emiel Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Han-

Voorzitter

del en Huisvesting, over de economische toestand in het algemeen en de sluiting van Philips Hasselt in het bijzonder ;

4° door de heer Eddy Schuermans in commissie gehouden interpellatie tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de gevolgen voor de werkgelegenheid van de sluiting van Philips Hasselt

– 1504 (2002-2003) – Nr. 1.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE**Indiening**

De voorzitter : Het volgend advies van de Raad van State werd ingediend :

- Advies over de amendementen op het ontwerp van decreet betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid
- 1229 (2001-2002) – Nr. 4.

VERZOEKSCHRIFT**Indiening**

De voorzitter : Het volgend verzoekschrift werd ingediend :

- Verzoekschrift van mevrouw Anne Blondiau over het omgaan met ADHD
- 22 (2002-2003).

VOORONTWERP VAN DECREET**Indiening**

De voorzitter : Het volgend voorontwerp van decreet werd ingediend :

- Voorontwerp van decreet tot bevordering van een duurzame landbouw in Vlaanderen, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 13 december 2002 (VR 18/2002-2003).

Dit voorontwerp van decreet ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 30 november 2002 en de nieuwsbrief kasbeheer van november 2002 (DOC 92/2002-2003).

Deze mededeling van de Vlaamse regering ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET REKENHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het Rekenhof werd ingediend :

Voorzitter

- Brief N 10-2.156.890 B2 d.d. 19 december 2002 betreffende de vraag om inzage- en informatie-recht vanwege de heer Paul Wille, Vlaams volksvertegenwoordiger, d.d. 25 november 2002 inzake de wettigheid van de OVAM-directieraad (DOC 91/2002-2003).

Deze mededeling van het Rekenhof ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE VLAAMSE MILIEUMAATSCHAPPIJ (VMM)
Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de VMM werden ingediend :

- Jaarrapport 1980-2001 Lozingen in de lucht (DOC 94/2002-2003) ;
- Jaarrapport 2001 Luchtkwaliteit in het Vlaamse Gewest (DOC 95/2002-2003).

Deze mededelingen van de VMM liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)
Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de SERV werden ingediend :

- Advies d.d. 21 oktober 2002 over het benchmarkingsconvenant energie-efficiëntie in de industrie

(DOC 96/2002-2003) ;

- Advies d.d. 4 november 2002 over het Vlaams Klimaatplan 2003-2005 (DOC 97/2002-2003) ;
- Advies d.d. 12 november 2002 over de ratificatie van de IAO-verdragen nrs. 142, 150, 160, 168, 175, 177 en 179 (DOC 98/2002-2003) ;
- Standpunt van de sociale partners in verband met een aanpak van de jeugdwerkloosheid (DOC 99/2002-2003) ;
- Advies d.d. 27 november 2002 over het voorontwerp van decreet integraal waterbeleid (DOC 100/2002-2003) ;
- Advies d.d. 11 december 2002 over de positieve actieplannen 2003 bij de Vlaamse overheid (DOC 101/2002-2003) ;
- Advies d.d. 11 december 2002 over het voorontwerp van provinciedecreet (DOC 102/2002-2003) ;
- Advies d.d. 11 december 2002 inzake het voorontwerp van decreet betreffende het inwerkingsbeleid (DOC 103/2002-2003).

Deze mededelingen van de SERV liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MOTIE VAN EEN GEMEENTE
Indiening

De voorzitter : De volgende motie van een gemeente werd ingediend :

- Motie van de gemeente Kraainem in verband met de resolutie 1301 van de Raad van Europa ten voordele van de bescherming van de minderheden in België, goedgekeurd door de gemeenteraad op 26 september 2002 (DOC 93/2002-2003).

Voorzitter

Deze motie van een gemeente ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 180 van 11 december 2002 ;
- Arrest nr. 181 van 11 december 2002 ;
- Arrest nr. 182 van 11 december 2002 ;
- Arrest nr. 183 van 11 december 2002 ;
- Arrest nr. 184 van 11 december 2002 ;
- Arrest nr. 185 van 11 december 2002.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummer 2566 ;
- Rolnummer 2568 ;
- Rolnummer 2577.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het economisch ondersteuningsbeleid – 1209 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 10**Algemene bespreking**

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Frans De Cock, verslaggever, heeft het woord.

De heer Frans De Cock, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het ontwerp van decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid werd door minister Gabriëls toegelicht in de commissie voor Economie en Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme op 3 oktober van vorig jaar. De commissie besliste daarop over te gaan tot het houden van een hoorzitting, die plaatsvond op 17 oktober. De algemene en artikelsgewijze bespreking grepen plaats op 5 december. Na de bespreking werd door een lid de tweede lezing van het ontwerp van decreet gevraagd, overeenkomstig artikel 68 van het Reglement. De tweede lezing en de eindstemming vonden plaats op 10 december van vorig jaar.

In zijn toelichting ging minister Gabriëls eerst en vooral in op de voorgeschiedenis van het decreet. Reeds met ingang van 1 januari 2002 werden de twee fondsen voor economische expansie en regionale reconversie samengevoegd tot het Fonds voor het Flankerend Economisch Beleid, het zogenaamde Hermesfonds. Met deze fusie werd een eerste belangrijke stap gezet naar financiële transparantie.

Het ontwerp van decreet dat vandaag voorligt, beoogt de sokkel van het vernieuwd economisch ondersteuningsbeleid te completeren met juridische componenten. Het resultaat is een financieringsmechanisme waarin de beschikbare middelen voor het economisch ondersteuningsbeleid zijn gebundeld, en een ontwerp van decreet dat de wijze regelt waarop de beschikbare middelen aan de klanten ter beschikking worden gesteld. Beide bouwstenen vormen de componenten voor het toekomstige

De Cock

stig economisch beleid. Ze vormen een kader waarbinnen de overheid kan ageren.

Het kaderdecreet vertaalt dus de bestaande Europese regelgeving naar het Vlaams niveau, omdat die de contouren bepaalt waarbinnen de Vlaamse overheid een economisch ondersteuningsbeleid kan voeren. Verdere concretisering zal gebeuren in uitvoeringsbesluiten. Op 13 juli 2001 keurde de Vlaamse regering het voorontwerp van decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid en de bijbehorende memorie van toelichting goed. Het advies van de MINA-raad werd verleend op 6 september 2001.

Er werd vastgesteld dat tewerkstelling onderbelicht wordt in de algemene doelstellingen van het kaderdecreet. Dat kaderdecreet werd opgesteld in een periode van hoogconjunctuur, maar intussen is de werkgelegenheidsproblematiek opnieuw een belangrijk issue. In die optiek stelde de minister voor artikel 2 aan te passen zodat werkgelegenheid duidelijker zou worden opgenomen in het decreet.

We kregen het advies van de SERV op 12 september 2001. De aanmelding van het ontwerp van decreet aan de Europese Commissie op 23 augustus 2001 werd ingetrokken bij brief van 21 december van dat jaar. De Raad van State verleende op zijn beurt advies op 4 april 2002.

Inhoudelijk biedt het ontwerp van decreet een verstaalslag van de transitie waarin het economisch ondersteuningsbeleid zich bevindt. Naast een hoofdstuk over expansiesteun klassieke stijl, werd een hoofdstuk geredigeerd over ecologie-investeringen, een hoofdstuk over adviesverlening met het oog op de bevordering van het ondernemerschap, en een hoofdstuk over opleiding en vorming. In elk van deze gevallen is het bedrijf de begunstigde en de nadruk verschuift geleidelijk van harde naar zachte investeringen.

Vervolgens werden drie hoofdstukken ingeschreven die de werkomgeving van het bedrijf moeten verbeteren : een voor de zogenaamde greenfields, een voor de brownfields en een voor de verwerving van gronden en gebouwen. Tot slot werden twee hoofdstukken ingeschreven voor uitzonderingsproblemen, zijnde steun aan ondernemingen getroffen door openbare rampen of crisis, en reddings- en herstructureringssteun.

In de algemene bespreking uit de heer Schuermans kritiek op het decreet en meer bepaald op het call-

systeem dat erin wordt gehanteerd. De overheid wenst in zijn ogen expansiesteun af te bouwen tot een soort extraatje dat niet wezenlijk bijdraagt tot investeringsbeslissingen van bedrijven. Daarom wordt een wedstrijdformule geïntroduceerd via het callsysteem.

Dit systeem valt bij de bedrijven niet in goede aarde, aldus de spreker, bevoordeelt de sterke bedrijven en benadeelt de zwakkere omdat het uitgaat van financiële performantiecriteriën en niet van strategische visies. Verder stelt hij dat het systeem de rechtszekerheid schaadt omdat een bedrijf door de wedstrijdformule en door het gelimiteerd budget nooit zeker weet of het in aanmerking komt voor de gevraagde steun.

De heer Voorhamme stelt dat de verhouding tussen de overheid en het bedrijfsleven is gemoderniseerd. De overheid wenst niet langer dat met belastinggeld blindelings steun wordt verleend aan bedrijven maar maakt deze steun afhankelijk van de mate waarin bedrijven willen evolueren in de richting van duurzaam en maatschappelijk verantwoord ondernemen. Bedrijven behouden de vrijheid om te kiezen of ze deze richting willen inslaan of niet.

De heer Voorhamme deelt de kritiek van de heer Schuermans op het callsysteem niet. Het systeem heeft zijn verdiensten bewezen bij het wetenschapsbeleid, zoals ook bleek uit de hoorzitting met het IWT, aldus nog de heer Voorhamme.

Voor de heer Stassen staan twee principes centraal : het systeem van expansiesteun moet ongevoelig zijn voor conjuncturele schommelingen en het moet financieel beheersbaar zijn. Het voorgestelde systeem is conjunctureel ongevoelig wat ertoe leidt dat de overheid vooral in periodes van laagconjunctuur steun kan verlenen. Het systeem moet bovendien financieel beheersbaar zijn, wat inhoudt dat het totale steunbedrag gelimiteerd is. Dit principe is ook van toepassing op de subsidie-mechanismen die in andere beleidsdomeinen zoals cultuur en welzijn gehanteerd worden, aldus de Agalev-fractie.

De heer Van Goethem pleit voor fiscale stimuli voor de bedrijven. Investeringssteun is volgens hem nuttig voor het ondersteunen van bedrijfsuitbreidingen maar een gezond fiscaal klimaat zal meer en sneller buitenlandse ondernemingen aantrekken. Het callsysteem biedt geen rechtszekerheid omdat de toekenning van de steun afhangt van criteria die niet scherp aflijnbaar zijn.

De Cock

De heer Bogaert noemt het positief dat de juridische omkadering van expansiesteun vereenvoudigd werd en aangepast aan de Europese reglementeringen. Het primaat van de politiek en het toekenningssysteem worden hersteld en de tewerkstellingssteun die voorheen was afgeschaft, wordt terug geïntroduceerd als steuncriterium.

In zijn antwoord stelt de minister dat dit decreet beantwoordt aan de Europese richtlijnen en door de Europese instanties als dusdanig geëvalueerd is. Het vroegere systeem heeft zijn verdiensten gehad maar de tijden en de reglementeringen zijn veranderd. Essentieel hierbij is dat de overheidssteun een sturend en additioneel karakter moet hebben. De Vlaamse overheid mag dan ook iets terugvragen voor de steun die ze geeft. Bedrijven die passen in het beleidskader van de overheid, namelijk bedrijven die aandacht hebben voor tewerkstelling, innovatie en milieu, krijgen voorrang bij het toekennen van de subsidie. Het voordeel van het enveloppesysteem is dat het ook budgettair beheersbaar en corrigeerbaar is.

Bij de artikelsgewijze bespreking spitst de discussie zich bij artikel 2 vooral toe op drie punten : ten eerste de kritiek dat het performantiecriteria te zwaar doorweegt tegenover de andere criteria, ten tweede de opname van positieve effecten op tewerkstelling als extra criterium en ten derde de budgettaire beperkingen.

Door de heren Voorhamme, Stassen, Ramoudt en Bogaert wordt een amendement ingediend dat ertoe strekt om de steunverlening van de Vlaamse regering uit te breiden tot projecten met positieve, zowel kwalitatieve als kwantitatieve, effecten op de tewerkstelling en werkgelegenheid. De minister steunt dit amendement. Amendement 6 op het artikel 2 wordt aangenomen met vijftien stemmen.

Met betrekking tot de budgettaire beperkingen merkt de heer Schuermans op dat het totale bedrag dat aan steun wordt uitgetrokken, beperkt blijft tot de voorziene begrotingskredieten. De minister en de meerderheid menen dat het aan de Vlaamse regering toekomt om jaarlijks te bepalen hoeveel geld ze wil uittrekken voor het economisch ondersteuningsbeleid in functie van de sociale en economische toestand en in functie van budgettaire prioriteiten. Indien nodig en budgettair mogelijk kunnen bij de begrotingscontrole extra middelen worden ingeschreven.

Door de heer Schuermans, de heer Laurys en mevrouw Gardeyn-De Bever wordt ook een amendement ingediend op artikel 6. Dit amendement wil ook investeringen voor de beveiliging van ondernemingen tegen allerlei vormen van criminaliteit opnemen als grond voor steunaanvraag. De discussie die daarop volgt, draait voornamelijk rond twee punten : enerzijds de al dan niet limitatieve interpretatie van artikel 6 en anderzijds de wenselijkheid om veiligheidsinvesteringen als criterium op te nemen.

De minister merkt op dat er zinvolle argumenten zijn om ook investeringen voor veiligheid op te nemen als criterium voor steuntoekenning. Dit moet echter via uitvoeringsbesluiten worden geregeld.

De commissie gaat er ook mee akkoord dat artikel 6 van het ontwerp van decreet limitatief geïnterpreteerd moet worden. De minister merkt op dat artikel 6 een brede interpretatie niet uitsluit. Bovendien is het de letterlijke overname van een Europese bepaling. Het is dan ook gevaarlijk om de tekst van het ontwerp van decreet aan te passen. Amendement 2 op artikel 6 wordt verworpen met 8 stemmen tegen en 7 stemmen voor.

Ook op artikel 37 wordt een amendement ingediend door de heer Schuermans, de heer Laurys en mevrouw Gardeyn-De Bever. Dit amendement strekt ertoe dat de in dit artikel opgenomen termijn van 3 maanden wordt verlengd tot 6 maanden. De heer Schuermans meent dat de termijn van 3 maanden voor het voorleggen van schuldvoorwaarden te krap bemeten is. Er zijn immers omstandigheden denkbaar waardoor een onderneming niet bij machte is om binnen deze 3 maanden aan deze voorwaarden te voldoen. De minister sluit zich hierbij aan. Het amendement op artikel 37 wordt aangenomen met 15 stemmen.

Voor de eindstemming vraagt de heer Schuermans de tweede lezing van het ontwerp van decreet. Conform artikel 68 van het Reglement heeft deze tweede lezing enkel betrekking op de artikelen waarop amendementen zijn aangenomen, in casu de artikelen 2 en 37.

Tijdens deze tweede lezing wordt door de heren Schuermans en Laurys een amendement ingediend dat de inhoud van het vroegere amendement 2 herneemt en dat ertoe strekt om veiligheidsinvesteringen als mogelijke basis voor steun op te nemen. Uiteindelijk wordt dit amendement verworpen met 7 stemmen tegen en 5 stemmen voor. Artikel 2 wordt aangenomen met 8 stemmen voor en 2 stemmen tegen.

De Cock

men tegen bij 3 onthoudingen. Artikel 37 wordt aangenomen met 10 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

Bij de stemming over het geheel wordt het ontwerp van decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid aangenomen met 8 stemmen voor en 2 stemmen tegen bij 3 onthoudingen.

Mijnheer de voorzitter, los van het verslag wens ik nu – indien u mij dit toestaat – als lid van de commissie nog twee persoonlijke kanttekeningen te maken bij dit ontwerp van decreet.

Ten eerste wil ik hier met klem benadrukken dat met dit ontwerp van decreet een modern en toekomstgericht kader gecreëerd wordt waarbij de oude wetgeving uitdooft en waarbij alle instrumenten ter bevordering van het economisch ondersteuningsbeleid in één gecoördineerde tekst gebundeld zullen zijn. Hierdoor wordt tegemoetgekomen aan zowat alle verzuchtingen van de ondernemers, van het Vlaams Parlement én van de Europese Commissie. Ik denk hierbij met name aan de maximale transparantie, de vereenvoudiging van de regelgeving en de maximale afstemming op het Europees referentiekader.

Op de tweede plaats betreur ik – mede namens mijn fractie – dat één partij, namelijk CD&V, veel in het werk heeft gesteld om de behandeling van dit ontwerp van decreet te vertragen. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Daartoe werd onder meer gebruik gemaakt van de tweede lezing. Ook werd mordicus vastgehouden aan de reflectietermijn waardoor dit ontwerp van decreet pas vandaag in plenaire zitting kon worden behandeld, en niet vorig jaar.

Mijnheer Van Rompuy, dit is des te meer betreurenswaardig aangezien net uw partij herhaaldelijk – onder meer bij de begrotingsbesprekingen in december 2002 – heeft gesteld dat deze regering te weinig zou doen om het economisch weefsel in Vlaanderen te versterken, dat deze regering te weinig zou doen om onze ondernemingen te steunen en dat we ook in een veel te klein budget zouden voorzien op de begrotingspost Economie.

We betreuren dat deze verdragingsmanoeuvres werden uitgevoerd. Hierbij roep ik CD&V op om dit ontwerp van decreet op het economisch ondersteuningsbeleid vandaag goed te keuren in het belang van de Vlaamse ondernemingen, de Vlaamse

ondernemers én van de Vlaamse burgers. Ik dank u daarvoor. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ben verheugd dat de heer Voorhamme inmiddels aanwezig is omdat ik verwijs naar zijn redevoeringen. Vlaanderen heeft weinig instrumenten om een economisch beleid te voeren. Uitzondering op deze regel is het economisch ondersteuningsbeleid, de zogenaamde expansiesteun. De huidige meerderheidsfracties VLD, sp.a en Agalev hebben weinig aandacht voor het economisch beleid in het algemeen en een ondersteuningsbeleid in het bijzonder. De verslaggever heeft zo-even verwezen naar een betoog van onze fractie in het begrotingsdebat. Ik wil hem bedanken voor het verslag, maar ook voor de aangehouden aanwezigheid in de commissie. De commissieleden hebben dat gewaardeerd. Ik kan instemmen met zijn verslaggeving, maar niet met zijn oordeel over ons betoog.

De fracties van de meerderheid hebben in het verleden en in deze legislatuur weinig gedaan om het economisch ondersteuningsbeleid operationeel te houden en desgevallend nieuw leven in te blazen. Het is opvallend dat er een nieuw ontwerp van decreet voorligt, want het was niet evident dat de huidige meerderheid een nieuw initiatief zou nemen. In de verslagen van vorige zittingen lees ik dat de heer Denys – hierin bijgetreden door zijn fractiegenoot en huidig minister Jaak Gabriëls – al in 1998 opperde dat uw dienaar de enige was die expansiesteun bepleitte en dat het systeem voorbijgestreefd was.

Ik citeer uit een belangrijke bijeenkomst in het parlement op vraag van de heer Van Rompuy, toenmalig minister van Economie, om extra kredieten uit te trekken voor die expansiesteun : 'Het is reeds geruime tijd geweten dat de economische expansiesteun een voorbijgestreefd instrument is dat veeleer moet worden afgebouwd in de plaats van uitgebreid.' De heer Denys zegt verder : 'Bedrijven die zich in een streek of land vestigen omdat ze een investeringssubsidie krijgen, zijn geen goede bedrijven. Men pikt graag die subsidies mee, maar geen enkel bedrijf zal omwille van de subsidies besluiten om hier te investeren. Het is een instrument van het verleden.'

De heer Voorhamme heeft toen een belangrijk betoog gehouden in diezelfde zin. Hij zei dat het instrument niet echt relevant is en stelt zich de vraag

Schuermans

'in welke mate een subsidie in het kader van de expansiewetgeving niet veeleer een snoepje is voor de onderneming die dat natuurlijk niet afwijst. De efficiëntie ervan is echter ver te zoeken.' Op het ogenblik dat we extra kredieten vroegen en kregen, voegde hij eraan toe dat die zouden dienen voor een laatste eenmalige inhaaloperatie, en dat meer middelen in de toekomst niet meer nodig zouden zijn. Het is dus toch belangrijk dat er vandaag een nieuw initiatief komt. Het heeft er een bepaald moment naar uitgezien dat dat er niet zou komen.

Ook vandaag hekelt VLD-senator De Grauwe de in het vooruitzicht gestelde expansiesteun aan Ford Genk, die nochtans belangrijk is voor Ford en voor de regio.

CD&V was en blijft voorstander van een goed inhoudelijk en financieel onderbouwd ondersteuningsbeleid. Elementen uit de toelichting bij het voorliggende ontwerp voeden deze overtuiging, want op basis van studies is aangetoond dat 'die expansiesteun een statistisch significant positief effect heeft op de performantie van de onderneming, en dat in driekwart van de gevallen de subsidie doorslaggevend was of een belangrijke rol speelde bij de nieuwe bedrijfsvestiging in de begunstigde regio's.' Ik citeer uit de toelichting van minister Gabriëls.

Uiteraard zijn we ervan overtuigd dat geen enkel bedrijf investeert of extra personeel aanneemt louter omwille van de tegemoetkomingen.

Zeker in een internationale context is het belangrijk dat de financiële steun naast andere elementen in rekening wordt gebracht om op een sterk concurrentiële markt investeringen uit te lokken of investeerders aan te trekken. Dit is des te belangrijk omdat we in de regionale context over weinig of geen fiscale instrumenten beschikken. Bovendien stellen we vast dat initiatieven op federaal vlak niets opleveren. Zo zijn de ingrepen in de vennootschapsbelasting een vestzak-broekzakoperatie gebleken omwille van het opheffen van de fiscale aftrekbaarheid van milieueffingen.

De CD&V-fractie zal tegen het ontwerp stemmen. We hebben daar drie redenen voor : het kaderdecreet biedt onvoldoende rechtszekerheid voor de ondernemingen, het is voor uiteenlopende interpretaties vatbaar en het is blind voor een aantal reële noden op het terrein.

De rechtszekerheid is onvoldoende gewaarborgd. Het callsysteem is volgens ons geen goed systeem. Twee keer per jaar zou de markt worden bevroegd. Ondernemingen zouden dan projecten kunnen indienen waarna een tweeledige beoordeling gebeurt. Volgens zijn eigen woorden, mikt minister Gabriëls : '... vooral op KMO's en sterke bedrijven, die de steun eigenlijk niet nodig hebben. Bedrijven die minder steun aanvragen dan waar ze recht op hebben, zullen bijvoorbeeld een streepje voor hebben.' De minister zet natuurlijk de wereld op zijn kop. Als bedrijven de steun echt nodig hebben, moet die voor 100 percent worden toegekend. Naast de financiële afweging van de bedrijven, zullen de ingediende projecten worden beoordeeld op hun inhoudelijke waarde, afhankelijk van een aantal vooropgestelde criteria.

Een ondernemer heeft dus geen enkele zekerheid dat hij steun zal ontvangen ook al is zijn onderneming financieel gezond en zijn de investeringen belangrijk voor het voortbestaan of de groei van de onderneming, en ook al houdt hij rekening met doelstellingen inzake ecologie, tewerkstelling, innovatie, enzovoort. Zo'n instrument draagt niet bij tot het verbeteren van het investeringsklimaat. We vrezen dat er zich een zichzelf waarmakende voorspelling voltrekt, want op deze manier wordt de expansiesteun overbodig gemaakt. Een callsysteem kan zinvol zijn om bijvoorbeeld in een reconversiegebied promotoren uit te nodigen om reconversieprojecten in te dienen. Het kan ook nuttig zijn om wetenschappelijk projecten los te weken bij onderzoeksinstellingen.

Het call-systeem geldt niet voor investeringen ten belope van meer dan 25 miljoen euro. De minister kan in die gevallen Vlaanderen doorkruisen als een grote weldoener. Uiteraard is de rechtszekerheid dan volledig zoek.

Inzake de beperking tot de voorziene begrotingskredieten is mijn fractie van mening dat bedrijven die op basis van hun aanvraag in aanmerking komen voor de steun, die ook moeten krijgen. Het is natuurlijk mogelijk dat er tijdens een begrotingsjaar een tekort is of dat er te weinig budgettaire ruimte is waardoor er enige vertraging optreedt. We erkennen dat probleem. Via begrotingswijzigingen moet dan in nieuwe middelen worden voorzien. We hopen dat de tijd snel terugkomt dat een minister van Economie ons kan vertellen dat er bijkredieten nodig zijn omdat er dermate veel aanvragen worden ingediend en het bijgevolg economisch goed gaat.

Schuermans

Omdat toch wordt gewerkt met een enveloppenfinanciering en er dus op voorhand is geweten hoe groot het budget zal zijn, stelt CD&V via een amendement voor om na de goedkeuring maximaal 6 maanden te wachten met de uitbetaling. We zullen dit amendement opnieuw ter stemming voorleggen. Op een ander amendement van ons is reeds ingegaan. Daarin bepalen we dat de bedrijven hun stukken binnen de 6 maanden moeten indienen. Als we zo'n engagement vragen van de ondernemers, moeten we toch ook overwegen om in een strikte timing te voorzien.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Schuermans, het siert u dat u een consequent pleidooi blijft houden. Ik vind het echter een probleem dat u geen alternatief voorstelt voor het beheersen van de uitgaven voor expansiesteun. Uw voorstel komt erop neer dat een bepaald kader wordt ontwikkeld waarbinnen de dossiers moeten worden ingediend en als de dossiers beantwoorden aan de criteria dan krijgen de ondernemingen geld, of dat er nu is of niet.

Laat ons even terugkijken op het beleid van uw partij in het verleden. Toenmalig minister Demeester probeerde voor bijna alles tot beheersbare enveloppen te komen, zowel in de gezondheidszorg, in cultuur als in onderwijs. Voor die domeinen pleit u wel voor duidelijk afgelijnde budgetten en moet de regelgeving eraan worden aangepast. Ik begrijp niet waarom u daar niet voor pleit voor de economische sector. Het gevolg is dat we tijdens deze regeerperiode bijna 250 miljoen euro hebben moeten inhalen ten aanzien van engagementen uit het verleden. Dat is een hele hoop geld. Ik begrijp die in-consequentie niet.

De heer Eddy Schuermans : Ik denk dat u het wel kunt begrijpen als u naar mijn stelling luistert. We hopen dat er snel weer meer aanvragen komen. Geen enkele minister uit deze regering kan een positieve boodschap brengen. We kunnen niet uitleggen aan investeerders, zowel binnen- als buitenlandse, dat wanneer ze beantwoorden aan zeer strenge criteria en een dossier indienen, ze niet in aanmerking kunnen komen omdat het budget op is.

Ik heb een verslag bij me over een vroeger investeringsdossier van het distributiecentrum van Hyundai in Lummen. In het verslag is gedetailleerd te lezen hoe de investering tot stand is gekomen.

Hyundai was op zoek naar een geschikte plaats in België, Nederland, Duitsland of Frankrijk. De keuzemogelijkheden waren zwaar beperkt omdat het bedrijf op zoek was naar een regio waar expansiesteun werd toegekend. Het was niet gemakkelijk om de Belgisch Limburgse kaart te trekken. Het Duitse Bremen bood aardig wat subsidie. Ook de Nederlanders bleven de firma bombarderen met betere voorstellen, zelfs nadat de beslissing al was genomen om zich in Lummen te vestigen.

In 1998 hebben we hier de discussie gehad over de bijkredieten. Een aantal fracties kondigde aan het systeem te wijzigen. Door de onzekerheid of het bijkrediet er al dan niet zou komen en als gevolg van een aantal vragen omtrent ruimtelijke ordening, waren we het dossier bijna kwijtgespeeld. We kunnen het niet maken om een onzeker klimaat te creëren voor investeerders. We vinden het goed dat er op jaarbasis een budgettaire beperking is en dat bij de begrotingscontrole wijzigingen gebeuren. Dit mag echter niet te lang worden uitgesmeerd. We vragen een begrenzing in de tijd.

Het was en is niet evident om veel kredieten voor dit systeem te vinden. We hebben er tijdens de vorige coalitie voor moeten knokken. In 1998 was er een boom in de economie en een enorme vraag naar bijkredieten. Het ging om 3 miljard frank en het heeft veel bloed, zweet en tranen gekost om die te krijgen. We hebben een goed systeem van expansiesteun dat voor verfijning vatbaar is, maar dat heeft ook budgettaire consequenties. Er zijn niet alleen de indirecte inkomsten voor de schatkist, maar vooral de maatschappelijke opbrengst. Er moeten dringend meer kredieten voor worden vrijgemaakt.

De heer Jos Stassen : Mijnheer Schuermans, uw voorbeeld van Hyundai illustreert dat er met belastinggeld op internationaal niveau wordt geconcurrereerd. Er worden streken tegen elkaar uitgespeeld en dat is niet de bedoeling van belastinggeld.

Er kan veel kritiek worden gegeven op dit systeem, maar het geeft duidelijke criteria en duidelijke budgettaire grenzen aan. Er kan dus niet worden gezegd dat het onduidelijk is.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer Stassen, op meerdere vlakken bouwt u de onzekerheid in. U maakt de onzekerheid tot regel.

De heer Jos Stassen : De onzekerheid zat vroeger in de timing.

De heer Eddy Schuermans : U zegt dat er een wedstrijdformule zal worden ontwikkeld. Een financieel gezonde KMO of een bedrijf uit de verwerkende nijverheid wenst bijvoorbeeld een belangrijke investering te doen. Er is geen sprake van dat het bedrijf over kop zal gaan. De expansiesteun is echter wel belangrijk omdat de investeringskosten hoog zijn. Het bedrijf zal nu echter twee keer per jaar worden onderworpen aan een callsysteem. In een bepaald geval moet het al zes maanden wachten vooraleer het in aanmerking komt. Daarna volgt nog een periode om te weten of het batig gerangschikt is. Het is immers mogelijk dat het project goed is en het bedrijf financieel gezond, maar dat andere bedrijven op dat ogenblik financieel performanter zijn en hoger gerangschikt worden. Dat kan echter geen criterium zijn. De onzekerheid is troef.

Ook op het budgettaire vlak is er onduidelijkheid. Een bedrijf kan in de loop van het jaar toch in aanmerking komen om gebruik te maken van het systeem. Als er op dat moment echter geen budgettaire ruimte meer is, wordt het project niet overgedragen naar een volgend jaar en komt het desgevallend niet in aanmerking voor steun.

Mijnheer de minister, u sluit de steun af op het moment dat de financiële middelen op zijn. De projecten die nog voorliggen, komen niet meer in aanmerking. Dat is niet zinvol. Dat kan niet de regel zijn op basis waarvan bedrijven moeten werken om in aanmerking te komen voor expansiesteun.

De heer Jos Stassen : Mijnheer Schuermans, vroeger kreeg men een papertje met de vermelding dat de erkenning aanvaard werd en dat er middelen ter beschikking zouden worden gesteld. Het was echter niet duidelijk wanneer dat zou gebeuren. Sommige bedrijven moesten 3 tot 4 jaar wachten. Is het dat wat u bedoelt met het bieden van zekerheid ?

De heer Eddy Schuermans : Het duurde te lang, maar het werd opgenomen in het financieringsplan van het bedrijf. Het werd beschouwd als eigen vermogen van het bedrijf wanneer de zaakvoerders naar de financiers gingen.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer de voorzitter, ik wens me niet te mengen in deze oeverloze discussie. Mijnheer Schuermans, u zegt echter ook dat kredieten verloren zouden gaan. Deze kredieten zijn ruiters, die, indien ze niet zijn opgebruikt, overdraagbaar zijn naar een volgende begrotingsjaar.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de minister, het probleem rijst juist als ze wel zijn opgebruikt. U draait de zaak om.

De vraag is of een dossier dat in aanmerking komt voor steun, maar waarvoor geen budgettaire ruimte meer is, in het volgende begrotingsjaar wel in aanmerking komt.

Minister Jaak Gabriels : Natuurlijk. Het is de bedoeling dat we het project in het volgende begrotingsjaar kunnen opvangen. Dat is nogal evident.

De heer Eddy Schuermans : Dat lees ik niet in de tekst. Ik weet niet wat de interpretatie is van de andere parlementsleden, maar dat staat niet zo in de tekst. Ik hoor de andere parlementsleden me niet tegenspreken.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer Schuermans, u hebt gezegd dat professor in de economie, de heer De Grauwe, de recente economische ondersteuning van Ford Genk hekelt. U zult zijn commentaar wel gelezen hebben. Ik heb die niet gelezen. Het kan zijn dat hij gelijk heeft. Hem zomaar geloven doe ik echter niet. Ik maak deel uit van de meerderheid. Ik heb reden om te geloven dat die meerderheid juist heeft gehandeld. Het belangrijkste is dat we nagaan wie er nu in feite gelijk heeft.

Mijnheer Schuermans, welke reden haalt de heer De Grauwe aan om de economische ondersteuning te hekelen ? (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Maar ook de Europese overheid kijkt toe. Ze oefent in alle landen een strenge controle uit. Onverantwoorde investeringen worden geblokkeerd. Tot nu toe is dat in deze zaak nog niet gebeurd.

Mijnheer Schuermans, welke argumenten haalt professor De Grauwe aan ? Minister Gabriels zal later wel zeggen waarom de steun werd gegeven. Tot nu toe steun ik hem nog altijd volledig.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer Moreau, nu zet u de wereld op zijn kop ! Het komt u en uw collega toe om uit te maken waarom hij voor zo'n belangrijke steun negatieve kritiek uit. Uit zijn commentaar maak ik op dat hij het niet belangrijk vindt om voor een groot bedrijf als Ford Genk subsidies te geven om diens toekomst veilig te stellen. Ik moet daar niet meer achter zoeken. Zijn stelling is zeer duidelijk en sluit zeer nauw aan bij wat andere liberalen tijdens de vorige en tijdens deze le-

Schuermans

gislatuur in dit parlement hebben gezegd. Expansiesteun is altijd afgewezen. Ik kan minister Van Mechelen citeren als voorganger van minister Gabriels. Zijn stelling bij ontmoetingen met bedrijfsleiders was dat die expansiesteun niet van tel was. In die zin heeft de stelling van de VLD me niet verast, want ze was consequent met het verleden. De enige verrassing is dat er nu een ontwerp van decreet op tafel ligt waarin toch enig belang wordt gehecht aan dit instrument.

De heer André Moreau : Het is niet omdat professor De Grauwe VLD-senator is dat ik zijn gedachtegang moet volgen. U mag ook niet beweren dat zijn mening het standpunt van de VLD is. Ik zal straks het standpunt van de minister wel vernemen. Ik heb het woord niet genomen om professor De Grauwe tegen te spreken of om hem gelijk te geven. Ik ben niet verplicht zoiets te doen, maar het feit dat hij lid is van de VLD, maakt niet dat ik hem zonder meer moet geloven. Zo werkt het niet.

Minister Jaak Gabriels : De commentaar van professor De Grauwe was een theoretische benadering die geen hout snijdt wanneer we bekijken wat er in de verschillende Europese regio's en landen op economisch vlak gebeurt. We hebben de volledige automotiveproblematiek behandeld met de Vlaamse regering tijdens een rondetafelconferentie. Alle ministers die bij de problematiek zijn betrokken, hebben een programma uitgewerkt dat er uiteindelijk toe heeft geleid dat voor een kleine 2,5 miljard euro buitenlandse investeringen in de vier belangrijke Vlaamse vestigingen zijn gebeurd. Volkswagen Brussel wordt daar uiteraard bijgeteld, want dat bedrijf was ook uitgenodigd.

Dit alles vergt in drie van de vier vestigingen structurele hervormingen. Bij Ford Genk moet bijvoorbeeld worden gezorgd voor een geïntegreerde productieband, die in de plaats komt van de twee aparte productiebanden die tot nu toe werden gebruikt. Op die manier en met die 1 miljard euro die Ford Genk zelf investeert, wordt het bewijs geleverd dat Ford in Europa kiest voor vier grote plants waarvan Ford Genk er één is. De andere belangrijke plants zijn die van Valencia, Saint-Louis en Keulen.

Dat we Ford morgen niet zullen tegenhouden als het bedrijf hier weggaat, is evident. We kunnen geen enkel bedrijf tegenhouden, maar u weet dat de herstructurering van Ford Genk een aantal jaren zal duren. De nieuwe productieband zal pas operationeel zijn in 2005. Zo'n project onderneemt

een bedrijf niet als het van plan is om op korte termijn ons land te verlaten. Ford is ervan overtuigd dat de plant in onze regio kan blijven bestaan. Daarom is de discussie over wat professor De Grauwe heeft gezegd, niet relevant.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de minister, ik ga akkoord met wat u zegt, maar ik kan niet anders dan vaststellen dat ook uw stelling sterk is geëvolueerd. Ik heb nog een verslag van een plenaire vergadering van juni 1998, waarin staat te lezen hoe u brandhout maakte van het systeem van de expansiesteun op een ogenblik dat we die kredieten hier nodig hadden. Ik heb evenwel respect voor uw nieuw standpunt, want enkel de dwazen veranderen nooit van mening.

Mijnheer de voorzitter, er zijn nog een aantal zaken die getuigen van blindheid voor wat echt leeft bij de ondernemers. Een groot aantal werkgeversorganisaties hebben bij hun leden gepeild naar wat hun zorgen en vragen zijn in verband met hun relatie tot de overheid. De veiligheid en onveiligheid van de ondernemingen scoort zeer hoog. De vrees voor ramkraken heeft daarmee zeker iets te maken. De werkgeversorganisaties vragen dat de overheid maatregelen neemt. Onze fractie begrijpt de bezorgdheid van de ondernemers en we wensen dat aan de veiligheid van de onderneming, van het personeel en van de klanten aandacht wordt besteed in dit ontwerp van decreet. We hebben dus een amendement op artikel 6 en op artikel 2 ingediend, maar niemand is ons daarin gevolgd.

Het opvallende is dat de grond waarop men dit amendement verwerpt, eigenlijk niet eenduidig is. De meest duidelijke taal hoor ik van de heer Voorhamme van de sp.a, wiens mening over artikel 6 ik even wil citeren : 'het heeft een ruim toepassingsgebied, maar sluit veiligheidsinvesteringen uit'. In dezelfde uiteenzetting zegt hij ook nog dat hij meent dat de overheid niet alles moet bekostigen en dat een zeker risico onvermijdelijk verbonden is aan het ondernemerschap.

Minister Gabriels heeft in deze getracht om 'de vis te verdrinken', als ik me zo mag uitdrukken. Ik citeer de minister : 'Ik merk op dat uitbreiding van een bestaande onderneming wel expliciet als criterium is opgenomen. Eventueel kan men veiligheidsinvesteringen hierbij onderbrengen'. Dat staat natuurlijk los van de kwestie : het gaat hier niet noodzakelijk om uitbreidingsinvesteringen. Facetten als ecologie, innovatie en tewerkstelling worden wel expliciet opgenomen in het decreet, wij willen dat ook het aspect veiligheid duidelijk wordt opgenomen, in artikel 6 of elders in het decreet.

Schuermans

Bij het nalezen van de verslagen met de uiteenzettingen in verband met artikel 6, valt op dat de verschillende interpretaties uiteenlopen. Daarom vragen wij dat de afdeling Wetgeving van de Raad van State duidelijk zou maken hoe dit ontwerp moet worden geïnterpreteerd, zodat we weten waar we aan toe zijn. Ik denk dat de juiste stelling die van de heer Voorhamme is, die zegt dat het gaat om een limitatieve opsomming en dat veiligheidsinvesteringen als zodanig niet tot het toepassingsgebied van dit decreet behoren, tenzij ze in een ruimere context worden gevoerd. Sommigen hebben echter een andere mening en zeggen dat veiligheidsinvesteringen impliciet wel mogelijk zijn en dat ze bijvoorbeeld kunnen worden ingebracht bij uitbreidingswerken. Ik denk dat dit geen juiste interpretatie is. Wij willen hieromtrent alvast graag duidelijkheid. Het decreet dat hier vandaag voorligt, laat al jaren op zich wachten. De vraag naar duidelijkheid is dus zeker geen overbodige luxe of een politiek vertragsmanoeuvre. Ik denk dat iedereen die later met het instrument werkt, daar baat bij zal hebben. We zullen daarom voor het einde van dit debat, dat we niet willen boycotten, de nodige stukken voorleggen.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Schuermans, u probeert verwarring te zaaien in deze kwestie. Uw fractie brengt een bijzonder verwarrende motivatie om veiligheidsinvesteringen expliciet in dit decreet te formuleren. Laat er geen misverstand over bestaan : bij investeringen in een bedrijf zijn er tal van mogelijke variabelen. Er zijn investeringen nodig in gebouwen, in de uitrusting van gebouwen en van het machineapparaat, enzovoort. Wij bepalen ook niet bij decreet dat daartussen een onderscheid moet worden gemaakt. Veiligheidsinvesteringen maken inherent deel uit van investeringen in gebouwen en maken inherent deel uit van investeringen in een uitrustingsapparaat.

We hebben u herhaaldelijk gevraagd naar de reden waarom u veiligheidsinvesteringen expliciet wil invoeren, maar daarop hebben we geen bevredigend antwoord gekregen. We hebben u in de commissie ook herhaaldelijk gevraagd of u eens concrete voorbeelden kon aanhalen. Het gaat dus om investeringen die met veiligheid te maken hebben, maar die niet inherent vervat zitten in een investering in gebouwen en uitrustingsapparaat. Dat gebeurt eigenlijk enkel in een zeer specifieke sector, die in een bepaald deel van Vlaanderen wellicht heel be-

langrijk is, namelijk de juwelierssector. Buiten die sector hebt u geen voorbeelden kunnen aanhalen, mijnheer Schuermans. Daarom zeggen wij dat er geen enkele reden is om dit als een apart gegeven te beschouwen. Een goede onderneming die in gebouwen en uitrusting investeert, houdt sowieso rekening met het aspect veiligheid. Dat lijkt mij nogal logisch. Er zijn trouwens in heel veel gevallen nogal wat normen opgelegd die de onderneming moet naleven. Uw stelling werd enkel ingegeven door de vraag van bepaalde sectoren, die u misschien na aan het hart liggen.

De heer Eddy Schuermans : Ik ben blij dat u dit zegt. Er zijn inderdaad heel wat sectoren, die daarvoor in aanmerking komen. Ik verwijs naar de peilingen van werkgeversorganisaties. Het gaat niet alleen om juweliers, maar om allerlei zelfstandige ondernemers. Zij denken er vaak aan om hun activiteit stop te zetten. U zegt dat dit risico inherent is aan het ondernemen. Er zijn echter heel wat zaken die met de nodige infrastructuur zijn gestart, maar toch met het onveiligheidsprobleem worden geconfronteerd. Zij staan dikwijls voor zware investeringen, die hen al dan niet verplicht door verzekeringsmaatschappijen worden opgelegd. Deze lasten leggen de lat steeds hoger.

Wij willen hiervoor een inbreng vragen. Het gaat immers om investeringen voor veiligheid 'as such'. We verschillen hierover van mening. U blijft bij uw standpunt. Ik vraag mij af of uw stelling ook de stelling van de meerderheid is en investeringen voor veiligheid als zodanig voor bestaande bedrijven die niet uitbreiden of verbouwen, niet kunnen worden gesubsidieerd.

De heer Robert Voorhamme : Er is een duidelijk verschil. U wilt investeringen voor veiligheid op hetzelfde niveau plaatsen als incentives die de regering op vlak van milieu, werkgelegenheid of sociaal beleid van een onderneming wil geven. Dat is een zeer merkwaardige gedachte.

De heer Eddy Schuermans : Ik heb geen probleem met dat verschil.

De heer Jos Stassen : Wij steunen de stelling die op papier is gezet, anders hadden wij dit niet goedgekeurd. Investeringen voor veiligheid kunnen in aanmerking komen voor expansiesteun, op voorwaarde dat zij in een globaal dossier worden geïntegreerd. Als een ondernemer een zwaardere deur wil plaatsen of paaltjes voor het uitstalraam, komt daarvoor geen expansiesteun in aanmerking. Ik zeg niet dat die investeringen voor de betrokken ondernemer onbelangrijk zouden zijn. Als de investe-

Stassen

ringen in het kader van een totale reorganisatie gebeuren, is steun wel mogelijk, zo niet blijft het een privé-investering. Niet alle investeringen komen in aanmerking voor subsidies.

De heer Eddy Schuermans : U sluit volledig aan bij de socialistische fractie, maar ik heb de VLD-fractie nog niet gehoord.

Minister Jaak Gabriels : Ik steun deze thesis. Een kaderdecreet wordt immers steeds later via uitvoeringsbesluiten concreet ingevuld. Het heeft geen zin hieraan nog bijkomende details toe te voegen. Het dossier moet op zijn merites worden beoordeeld. Men mag zich niet op voorhand binden. Een kaderdecreet geeft alleen de algemene lijnen aan.

De heer Eddy Schuermans : Wij staan dus alleen met onze stelling. Ik vraag me wel af waarom het nodig is expliciet andere punten wel in het decreet op te nemen. Ik denk aan domeinen als ecologie, innovatie of bepaalde aspecten van werkgelegenheid. Wij zijn daar niet tegen, maar u weigert hetzelfde te doen voor een maatschappelijk fenomeen waarin de ondernemer investeert, al levert het hem geen extra omzet op. Er is geen onmiddellijke return voor de ondernemer. Investeren in veiligheid is nochtans maatschappelijk belangrijk. Als wij er geen aandacht aan besteden, zullen anderen er voordeel uit halen.

Minister Jaak Gabriels : Voor alle omschrijvingen die in dit decreet zijn opgenomen, bestaan er Europese richtlijnen. Voor de zaken die de heer Schuermans heeft aangehaald, bestaan niet eens Europese richtlijnen. Ik streef naar een volledige afstemming van het Vlaams beleid op de Europese richtlijnen. De EU is momenteel zeer ingetogen met het voorliggende ontwerp van decreet. Indien we dit ontwerp van decreet alsnog wijzigen, zullen we op Europees niveau problemen krijgen.

De heer Eddy Schuermans : Ik stel vast dat de minister, net als tijdens de commissiebesprekingen, naar gezagsargumenten grijpt. Zo heeft de minister in de commissie verklaard dat artikel 6 van het ontwerp van decreet niet kon worden gewijzigd omdat het in de voorliggende vorm Europees was aangemeld en goedgekeurd. Samen met de meerderheidsfracties hebben we evenwel een aantal amendementen ingediend. Hoewel dat volgens de minister niet mogelijk was, hebben we dit artikel in het ontwerp van decreet in de commissie gewijzigd. Ik neem de gezagsargumenten van de minister dan ook met een korrel zout.

Aangezien de minister zich niet van de door ons onderschreven types van investeringen en van steun heeft gedistantieerd, vragen wij ons af hoe de Raad van State het voorliggende ontwerp van decreet interpreteert. Is de Raad van State het eens met de mening die hier daarnet naar voren is gebracht ? Gaat het hier om een limitatieve bepaling ?

Vallen veiligheidsinvesteringen enkel onder de bepalingen van dit ontwerp van decreet indien ze in een totaalpakket aan investeringen worden opgenomen ? De minister heeft daarnet verklaard dat hij deze bepalingen in de toekomst nog kan uitbreiden, bijvoorbeeld door middel van een uitvoeringsbesluit. Hoewel ik hoop dat hij gelijk heeft, vrees ik dat hij zich vergist. Wij willen nu alleszins zekerheid.

We hebben lang gewacht op dit ontwerp van decreet. Dat het hier om een kaderdecreet gaat, betekent niet dat de beperkte formuleringen niet voor interpretatie vatbaar zijn. Hoewel de verschillende fracties in het Vlaams Parlement het fundamenteel oneens zijn, heeft niemand hier baat bij onzekerheid.

Vlaanderen dankt zijn welvaart aan de inzet van een grote groep zelfstandige ondernemers en hun personeelsleden. De Vlaamse overheid heeft deze inzet en deze creativiteit steeds naar waarde weten te schatten en, onder meer door middel van een economisch ondersteuningsbeleid, steeds gehonoreerd.

Indien het voorliggende ontwerp van decreet wordt goedgekeurd, zal Vlaanderen over één ondersteuningsinstrument minder beschikken. Dit zal een weerslag hebben op de concurrentie met de ons omringende regio's. CD&V zal zich hiertegen blijven verzetten. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, het voorliggende ontwerp van decreet behandelt een belangrijke hervorming van het economische beleid. Door middel van dit ontwerp van decreet willen we namelijk de rol van de overheidssteun, in het verleden vaak subsidies genoemd, in het ondersteuningsbeleid herdefiniëren.

De heer Schuermans heeft daarnet drie redenen aangehaald waarom zijn fractie zich tegen dit ontwerp van decreet wenst te verzetten. De VLD-fractie heeft evenwel vijf redenen om volledig akkoord te gaan met de voorgestelde hervormingen.

Sols

Ten eerste, het betreft hier een vereenvoudiging van de regelgeving. Ten tweede, het ontwerp van decreet sluit aan bij de desbetreffende Europese richtlijnen. Ten derde, de steunverlening wordt duidelijk aan belangrijke economische en maatschappelijke doelstellingen gekoppeld. Ten vierde, het kwalitatief hoogstaand ondernemerschap zal steeds meer worden ondersteund. Ten vijfde, het nieuwe systeem werkt met gesloten enveloppen. Aangezien de steun niet van de conjunctuur afhankelijk zal zijn, zal het hele systeem budgettair beheersbaar blijven.

Iedereen weet dat de Vlaamse regering de vereenvoudiging van de regelgeving als een prioriteit beschouwt. Er zijn op dit vlak reeds heel wat projecten opgestart. Zo is op economisch vlak een nieuwe regelgeving met betrekking tot de opleidingscheques in voege getreden.

De hervorming van het economische ondersteuningsbeleid past perfect in deze doelstelling. Uiteindelijk zullen de verschillende wetten en decreten in een kaderdecreet worden omgezet. Door middel van dit ontwerp van decreet zullen we de verschillende ondersteuningsmogelijkheden kunnen definiëren. Deze hervorming komt de transparantie en de duidelijkheid ten goede.

Het ontwerp van decreet stemt de Vlaamse regelgeving af op de Europese richtlijnen. Het ontwerp van decreet neemt alle door de EU toegelaten en gepromote ondersteuningsvormen over. Het afstemmen van de Vlaamse regelgeving op de Europese ontwikkelingen beperkt de uit overheidssteun voortvloeiende concurrentievervalsing.

De VLD staat sceptisch tegenover het nut van subsidies. Wij blijven van mening dat de overheid in de eerste plaats moet werken aan een flankerend economisch beleid, aan een algemeen gezond ondernemingsklimaat via de verlaging van de fiscale lasten, het verminderen van de administratieve rompslomp, het promoten van ondernemerschap via het onderwijs en het voorzien in de nodige fysieke ruimte. Tijdens de hoorzitting hebben de actoren uit de sector duidelijk aangegeven dat dit op de eerste plaats belangrijk is voor hen. De overheid moet een voedingsbodemp bieden, door fiscale stimulansen, voldoende bedrijfsruimte en dergelijke te geven. Dit flankerend beleid is primordiaal voor hen. In de commissie bestond daar weinig of geen twijfel over. We zeggen dus dat subsidies weliswaar belangrijk zijn, maar toch vaak een inefficiënt middel zijn. Bovendien bestaat het risico dat men hier-

mee bedrijven aantrekt die sowieso toch al van plan waren om te investeren. In dat geval geeft men dus geschenken, en dat kan volgens de VLD-fractie niet.

Ook gezien haar beperkte budgettaire middelen moet de overheid duidelijke objectieven stellen en de steunverlening koppelen aan die doelstellingen. Zo is het evident dat milieuvriendelijke investeringen moeten worden ondersteund, dat opleiding en vorming moet worden gestimuleerd en dat ondernemerschap wordt bevorderd. Het decreet voorziet voor elk van deze doelen in de nodige steunmaatregelen.

Daarnaast blijft de mogelijkheid bestaan tot het toekennen van wat men de expansiesteun noemt. In de toekomst – en inderdaad, mijnheer Schuermans, dat is een belangrijke nieuwigheid – zal dit gebeuren aan de hand van het callsysteem of de zogenaamde wedstrijdformule. Vooral de bedrijfsverenigingen hadden heel wat kritiek hierop. Deze kritiek lijkt me evenwel nogal voorbarig, vooral omdat de criteria op basis waarvan het systeem zal werken nog niet zijn bepaald. Er moeten namelijk nog uitvoeringsbesluiten worden gemaakt, die deze criteria zullen bepalen.

Bovendien heeft het systeem een aantal evidente voordelen. Mijnheer Schuermans, u zegt dat dit systeem slecht is. Dan had ik daar graag een andere systeem tegenover gekregen, dat meer waarborgen biedt. Ik zie een aantal voordelen. Met dit systeem wil men, kort samengevat, bereiken dat kwaliteit komt bovendrijven. Bedrijfsinvesteringen zullen moeten beantwoorden aan een aantal criteria. Die zijn financieel en kwantitatief, maar ook kwalitatief. Bovendien zullen de investeringen, willen ze in aanmerking komen voor overheidssteun, moeten passen in de beleidsprioriteiten. Dit lijkt ons niet meer dan logisch. De middelen van de overheid zijn beperkt. Door dit ontwerp zullen die middelen maximaal kunnen worden aangewend. Als de overheid haar beperkte middelen wil besteden, dan moet ze dat zo efficiënt mogelijk doen. Dan is het ook vanzelfsprekend dat ze moeilijk steun kan verlenen aan het soort investeringen dat diametraal tegenover de beleidsdoelstellingen staat.

In feite komt het erop neer dat ondernemingen zullen moeten concurreren voor steun. De best gerangschikte krijgen een maximale ondersteuning. Ik dacht dat de meeste ondernemers voorstander zijn van concurrentie, de VLD in elk geval wel. Waarom? Omdat wij, als liberalen, er vanzelfsprekend rotsvast van overtuigd zijn dat door concur-

Sols

rentie de kwaliteit komt bovendien, zeker als de overheid nog een duwtje in de rug wil geven.

Naast de principiële bezwaren, die daarnet werden geuit door de CD&V-fractie, was er ook de opmerking van diverse partijen, waaronder het Vlaams Blok, dat het systeem niet zou werken en dat het de administratieve rompslomp zou vergroten. Maar zoals blijkt uit de uiteenzetting van de vertegenwoordiger van de administratie Economie tijdens de hoorzittingen is dit onjuist. We hebben al een voorbeeld. De evaluatie van het Italiaanse callsysteem heeft dit duidelijk aangetoond. Dit systeem functioneert voortreffelijk. Op dit systeem heb ik weinig of geen kritiek gehoord van oppositiezijde. Bovendien blijkt uit dit voorbeeld ook dat de door iedereen zo gehelarde administratieve rompslomp zal verminderen dankzij het werken via internet. Er is dus geen enkele tegenindicatie om dit kind met het badwater weg te gooien.

Wel is het zo dat de beoordelingscriteria duidelijk moeten worden gedefinieerd. Daar ben ik het mee eens : het werk is nog niet af. Deze criteria zullen moeten worden verscherpt door de uitvoeringsbesluiten. Er zal moeten worden gecontroleerd of de juiste criteria worden aangewend. Ik denk dat we het daar ook allemaal wel over eens zijn.

Ten slotte is ook het volgende nog belangrijk. Het feit dat het callsysteem werkt met gesloten enveloppen, is positief te noemen. Zo wordt het systeem budgettair beheersbaar en worden vertragen en begrotingsproblemen, zoals die zich in het recente verleden nog hebben voorgedaan, uitgesloten. Bedrijven zelf weten waarop ze kunnen rekenen. De expansiesteun wordt conjunctuurongevoelig gemaakt – en zo hoort het ook. Investeringssteun moet immers dienen om de economie structureel te versterken.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, om deze vijf redenen zal onze fractie dit ontwerp van economisch ondersteuningsbeleid ten volle steunen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer Sols, ik heb toch de volgende vragen. Is mijn interpretatie juist dat het callsysteem tot het volgende resultaat zou kunnen leiden ? Er is een KMO, die een belangrij-

ke investering doet op het vlak van de ecologie, omdat de regelgeving dat oplegt, maar ook omdat de ondernemer milieubewust is en een bijdrage wil leveren tot het maatschappelijk welzijn en de welvaart. Die ondernemer doet daarvoor zware investeringen. Is het dan mogelijk dat zijn onderneming – op een ogenblik dat die weliswaar financieel gezond is, maar ook geen weelde kent – niet bij de meest performante gerangschikt zal zijn, niet omdat hij een slecht ondernemer is, maar omdat hij een reeks investeringen heeft uitgevoerd, en misschien niet zo performant is, maar wel een belangrijke investering doet die levensnoodzakelijk is voor het voortbestaan van zijn bedrijf ? Is het mogelijk dat door de wedstrijdformule dit bedrijf, dat vandaag in aanmerking komt voor de steun en beantwoordt aan de criteria, toch in een aantal gevallen uit de boot zal vallen ? Dat is in ieder geval onze interpretatie. Is dat de doelstelling van het callsysteem ? Dat kan toch niet de bedoeling zijn ? Of hebt u daar een andere mening over ?

De heer Guy Sols : Mijnheer Schuermans, voor mij persoonlijk is het van het grootste belang dat het flankerende beleid de hoofdmoot is van het hele economische beleid. Die expansiesteun via het callsysteem is een bijkomend middel om die steun te verlenen.

Goed aan het callsysteem is dat we een transparantie krijgen. Via een wedstrijdformule hebben we met de beperkte budgettaire middelen – zonder die middelen te overschrijden – een goed systeem. Via die wedstrijdformule – door de juiste nadruk te leggen op de concurrentie – geven we de juiste subsidie aan de juiste bedrijven. Zo eenvoudig is het.

Het systeem creëert geen rechtsonzekerheid. Het is niet blind opgesteld. Via deze formule en via de criteria die worden opgelegd met de uitvoeringsbesluiten verdelen we op een correcte, eerlijke en transparante wijze de schaarse middelen. U stelt dat we maar geld moeten blijven geven aan wie het vraagt. Wij stellen echter dat de beschikbare middelen beperkt zijn. We moeten een eerlijk systeem opstellen dat die schaarse middelen op een correcte wijze verdeelt. Het callsysteem geeft daar een antwoord op.

De heer Eddy Schuermans : Ik denk dat de ondernemer toch weinig baat zal hebben bij uw verhaal over transparantie. Hij maakt een financieel plan. Hij moet een belangrijke investering doen. In het verleden kon hij daarvoor een beroep doen op ondersteuning van de Vlaamse overheid. Morgen moet hij zich wagen in een competitie met andere

Schuermans

collega's, bedrijven en ondernemers. Hoe zult u een milieu-investering van bedrijf X afwegen tegen bedrijf Y, tenzij inderdaad op het vlak van de financiële performantie, wat een objectief criterium is? Dat is kwantitatief. Dat kan men vergelijken. Het is echter niet omdat een bedrijf op een bepaald ogenblik financieel niet het meest sterke is, dat de investeringen en de steun niet op hun plaats zouden zijn.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Schuermans, u weet dat de milieu-investeringen sowieso worden aanvaard en buiten de call vallen.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, voor de duidelijkheid van de interpretatie van dit ontwerp van decreet, zou ik het volgende willen zeggen. We hebben het daar trouwens al over gehad in de commissie, maar het is belangrijk dat er ook vandaag over gediscussieerd wordt. Het woord performant moet correct worden gebruikt, ook door u, mijnheer Schuermans. U interpreteert financieel performant altijd zo dat degene die het eerst winst maakt, het eerst op de lijst staat. Dat is niet juist. Het woord wordt alleen gebruikt in de betekenis dat een bedrijf dat een investering wil doen en daar belastinggeld voor wil krijgen via expansiesteun, financieel gezond moet zijn. Het is een soort van sokkel, een minimum waaraan het bedrijf moet voldoen. De bedrijven die daaraan beantwoorden, komen in de grote groep. Dan pas worden ze volgens de criteria tegenover elkaar afgewogen, zodat er een rangorde ontstaat.

Financiële performantie betekent niet dat het bedrijf sowieso van boven komt te staan. Er is een basislijn. Wie daarboven komt, komt in de groep, en daarna spelen de criteria.

De heer Eddy Schuermans : Ik citeer nochtans correct uit het verslag dat er een tweeledige beoordeling gebeurt. Eerst wordt er louter kwantitatief beoordeeld. Er wordt op basis van het faillissementspredictiesysteem een ordening gemaakt – en dus niet getoetst of er ergens aan is voldaan – zodat er een rangorde ontstaat van bedrijven die een aanvraag willen indienen. Er is geen drempel van financiële gezondheid, al zijn we daar wel voorstander van; er is wel een rangorde louter op basis van

financiële performantie. Daarna wordt de rangorde gecorrigeerd door na te gaan in welke mate het bedrijf voldoet aan de doelstellingen van het beleid.

Een bedrijf dat goed aan de voorwaarden beantwoordt en een belangrijke investering doet die ook wordt erkend door de administratie, maar op zeker ogenblik minder financieel performant is dan andere bedrijven die beter gerangschikt staan, zij het niet financieel ongezond, komt niet in aanmerking. Zo werd het in de commissie toegelicht. Ik daag u uit het tegendeel te bewijzen.

Een tweede vraag gaat over de concrete toepassing voor investeringen in veiligheid. Collega's van de sp.a en Agalev hebben aangegeven dat investeringen louter op het vlak van veiligheid, dus geheel los van een uitbreiding, niet in aanmerking komen. Is dat ook uw interpretatie?

De heer Guy Sols : Mijnheer Schuermans, de criteria moeten nog in de uitvoeringsbesluiten worden vastgelegd, maar u kunt daar blijkbaar niet op wachten. Ik heb duidelijk gesteld in mijn uiteenzetting dat die criteria zowel financieel, als kwantitatief en kwalitatief van aard zijn. U herleidt het allemaal tot loutere financiële transparantie, op basis waarvan zou worden geoordeeld. Ik heb duidelijk gezegd dat er in de tweede fase subsidies mogelijk zijn voor investeringen afhankelijk van de beleidsprioriteiten van dat ogenblik, indien aan de criteria wordt voldaan. Die investering kan er bijvoorbeeld ook een in veiligheid zijn.

U zegt dat het bedrijf dat volgens het faillissementspredictiemodel voldoet, bovenaan staat, en dat er verder weinig aan te veranderen is. Er is echter een tweede stap. In de uitvoeringsbesluiten zullen kwantitatieve, kwalitatieve en financiële criteria worden opgesteld. Daar zal het dan ook gebeuren.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Schuermans, ik kan dit bevestigen. U weet uit de bespreking in de commissie dat financiële performantie een criterium is, maar dat andere criteria, zoals innovatie, doorgroeien of beginnen, ook in aanmerking worden genomen. Bij de beoordeling zal het geheel worden bekeken.

De heer Eddy Schuermans : Dat is ook mijn stelling. Dit is de juiste interpretatie. Dat betekent evenwel dat wie er in de eerste fase, waarin de performantie wordt bekeken, minder goed uitkomt,

Schuermans

hoewel niet financieel ongezond is, uit de boot valt. U citeert echter juist uit het verslag.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Schuermans, u bewijst dat u nog nooit hebt onderzocht wat het faillissementspredictiemodel precies inhoudt. Dat model is geen model om na te gaan of een onderneming op zeker ogenblik zeer winstgevend is of niet. Het wordt gebruikt om te berekenen of een onderneming zeer solvabel is op termijn, of niet. Dat gebeurt aan de hand van indicatoren die niet slaan op het ogenblik zelf, maar op de trend van de onderneming. Er wordt geprobeerd te bepalen of een onderneming op termijn het risico loopt op een faillissement.

Ik sta er volledig achter dat de Vlaamse overheid in eerste instantie ondernemingen wil stimuleren die structureel rendabel blijken. Dat lijkt me logischer dan ondernemingen te ondersteunen waarvan uit het falingspredictiemodel blijkt dat ze op termijn onvoldoende rendabiliteit zullen hebben. De redenering van het falingspredictiemodel is de invoering van een drempel om een onderscheid te maken tussen ondernemingen die structureel rendabel zijn en ondernemingen die structureel niet-rendabel zijn. Daarop worden een aantal prioriteiten vanuit het beleid toegepast die te maken hebben met voorkeuren van het beleid. Dat lijkt me ook logisch.

De heer Eddy Schuermans : Uw stelling zou juist zijn indien u – vooraleer u de rangorde zou opmaken – aan de hand van het predictiesysteem zou nagaan of het bedrijf al dan niet solvabel is. Indien het niet-solvabel is of er geen garantie voor de toekomst is, dan komt het niet in aanmerking. Daar zou ik mee kunnen leven. Ik kan niet aanvaarden dat er een rangorde wordt opgemaakt, ook op vlak van performantie die weliswaar gecorrigeerd wordt met kwalitatieve aspecten. Dat is een stap te ver.

De heer Jos Stassen : Er wordt inderdaad een voorlopige rangschikking gemaakt op basis van het falingspredictiemodel. De weging die we daaraan geven, is minder groot dan het gewicht dat we geven aan de beleidslijn die de Vlaamse regering wil trekken. De beleidslijnen zijn de starters, milieu en dergelijke meer. Dat staat er natuurlijk niet in maar dat zal in de uitvoeringsbesluiten worden gestipuleerd. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen bedrijven waarvan we denken dat ze het wel

zullen aankunnen en niet zullen aankunnen. We maken hierbij een rangschikking die veel minder weegt dan de rest.

De heer Eddy Schuermans : Wat antwoordt u op mijn vraag of de interpretatie juist is dat in de nu voorliggende tekst veiligheidsinvesteringen als zodanig niet in aanmerking komen voor de toepassing van dit decreet ?

De heer Guy Sols : Het betreffende artikel is limitatief geformuleerd. In de hoorzitting heeft de vertegenwoordiger van de administratie Economie gezegd dat veiligheidsinvesteringen als such wel kunnen worden opgenomen om voor steun in aanmerking te komen. U zegt dat dit moet gebeuren. Dat moet niet omdat veiligheidsinvesteringen in de nu voorliggende tekst wel zijn opgenomen. Dat aspect is inherent aan de tekst en vraagt geen extra formulering.

Minister Gabriels heeft gezegd dat de tekst zoals nu geformuleerd, in overeenstemming is met de Europese regelgeving, waarin ook duidelijk staat dat veiligheidsinvesteringen kunnen. Ik denk dat we ons daarachter moeten scharen. U wenst daar nu een apart item aan te wijden waarin staat dat alles wat met veiligheid te maken heeft extra in aanmerking moet komen zonder meer. Hierop zeg ik neen, want veiligheidsinvesteringen zijn inherent aan de tekst. Ik betreur dat u nog eens uitstel wil vragen om advies te vragen aan de Raad van State. Ik vind dit weinig constructief. (*Opmerkingen van de heren Robert Voorhamme en Eric Van Rompuy*)

De heer Eddy Schuermans : Ik hou deze tussenkomen omdat de meerderheid zelf van mening verschilt over de interpretatie van de tekst. De collega's hier zijn eenduidig – ik ga niet akkoord met hun stelling – veiligheidsinvesteringen kunnen niet worden betoelaagd zoals de tekst nu voorligt, want het zijn geen beleidsdoelstellingen. Dat is duidelijk. U geeft daar een andere interpretatie aan. Wij wensen te weten welke de juiste interpretatie is.

De heer Guy Sols : Veiligheidsinvesteringen zijn inherent aan de tekst. Dat is iets heel anders. U verwart de twee met elkaar.

Minister Jaak Gabriels : De heer Schuermans moet weten wat hij wil. Ik heb daarstraks uitdrukkelijk aangehaald dat de opties die we expliciet in de beleidsdoelstellingen hebben opgenomen, gedekt zijn door Europese richtlijnen. Hierover bestaat geen Europese richtlijn. Als we via een kaderdecreet transparantie willen nastreven en ons willen af-

Gabriels

stemmen op Europa, dan kunnen we ons daar het best aan houden.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de minister, u hebt het verkeerd voor. Het is niet omdat de thans voorliggende tekst aanvaardbaar zou zijn voor Europa, dat een aanvulling – zoals er reeds meerdere zijn gedaan, ook via amendement in de loop van de behandeling van het ontwerp van decreet – niet mogelijk is. Zo onaantastbaar is dat artikel nu blijkbaar ook niet. We hebben een belangrijke toevoeging gedaan, in samenspraak met de collega's. Ik zie dus niet in waarom we geen dergelijk belangrijk maatschappelijk signaal zouden geven. Immers, naast de ecologische en andere aspecten moet ook de veiligheid verwoord worden als een bekommernis van de overheid en van dit parlement.

We willen weten wat de precieze interpretatie is. Het antwoord van de heer Sols wijkt immers af van wat de andere meerderheidsfracties hebben verklaard. We willen niet de markt worden opgestuurd met een dubbelzinnig decreet.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we zijn nu al meer dan een uur aan het discussiëren over het ontwerp van decreet betreffende het economische ondersteuningsbeleid, maar tot mijn grote verbazing werd nog steeds niet gesproken over het essentiële van een economisch beleid, namelijk het scheppen van een goed ondernemingsklimaat en het scheppen van omgevingsfactoren die leiden tot investeringen. Een van de factoren waar een potentiële investeerder veel belang aan hecht, is immers een bepaalde vorm van zekerheid waarop hij kan bouwen.

Iedereen weet dat een ondernemer die een bedrijf wenst op te starten, sowieso een risico loopt. Toch wil die ondernemer van start kunnen gaan met kennis van de elementen waarop hij kan bouwen. Een dergelijk gunstig klimaat wordt momenteel in Vlaanderen eerder afgebouwd dan opgebouwd. Sta me toe dit te illustreren met enkele voorbeelden.

Vorig jaar werd door dit parlement het Kyotoverdrag geratificeerd. Vlaanderen wou immers heel snel de federale collega's achterna hollen. Toen het echter goedgekeurd was, kwam u plotseling tot het besef van wat u eigenlijk gedaan had. Wat u gedaan

hebt, werd enkele weken geleden duidelijk aangetoond. Toen kondigde BASF immers aan de geplande investering van 150 miljoen Belgische frank in de koelkast te stoppen.

Een tweede voorbeeld is de federale beslissing om de kerncentrales te sluiten, zonder daarbij een alternatief voor te stellen. Verwacht u nu echt dat een onderneming zich in een land gaat vestigen dat niet eens de energiebevoorrading kan garanderen ?

Verder denk ik nog aan het fameuze decreet over de evenredige participatie. Een echte stimulans om aan te werven kan ik dit niet noemen.

Vorig jaar zijn de investeringen met 80 percent gedaald, een daling die voor mij begrijpelijk is. Indien ik een buitenlandse investeerder was, zou ik ook mijn twijfels hebben over een investering in Vlaanderen.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Van Goethem, u moet de vergelijkende tabellen beter bestuderen. Ik denk daarbij met name aan de performantie-index van de Unctad die aantoonde dat we in 2001 – en dit zal in 2002 waarschijnlijk worden herhaald – op de eerste plaats staan wat het aantrekken van buitenlandse investeringen betreft. Hongkong bekleedt de tweede plaats en Ierland de vierde. Op de zevende plaats prijkt Nederland. Wat u zegt, mijnheer Van Goethem, klopt niet. Wereldwijd is er natuurlijk een terugval van buitenlandse investeringen, dat is duidelijk. Maar zelfs in dat kader scoren we beter dan de anderen. U moet niet zeggen dat we slechter zijn.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de minister, dat we voor Hongkong komen, verbaast me niet. U beseft toch dat Hongkong sinds enkele jaren onder het communistisch regime van China valt. Men heeft er dus bedenkingen bij om nog in dat land te investeren.

De heer Jos Stassen : China kende een economische groei van 10 percent.

De heer Roland Van Goethem : Ten koste waarvan kent dat land die groei ?

Met het callsysteem zullen minder jonge, innovatieve bedrijven die het financieel moeilijk hebben, aan de bak komen dan bedrijven met een stevige financiële achtergrond. Dat systeem is een vorm van loterij. Het dossier wordt opgesteld en ingediend zonder enige vorm van zekerheid over de subsidie. Dat is nefast voor een ondernemer die wil

Van Goethem

investeren. Het is geen expansiebeleid, maar een rem op investeringen.

Zowel het VEV als Unizo hebben dezelfde kritiek. De beste investeringssteun bestaat volgens hen – en ook volgens mezelf – nog steeds uit lineaire fiscale stimuli en minder parafiscale en bedrijfslasten.

De heer Robert Voorhamme : Dat zeggen we allemaal.

De heer Roland Van Goethem : Pas het dan toe. Wat houdt u tegen ?

Minister Jaak Gabriels : Dit ontwerp van kaderdecreet is zelfs in staat om, als we morgen meer fiscale autonomie hebben, ook dit systeem toe te passen.

De heer Roland Van Goethem : Ik ben benieuwd. In het ontwerp van decreet staan geen fiscale stimuli ingeschreven. Dat heeft er niets mee te maken.

Minister Jaak Gabriels : Het callsysteem staat niet in het ontwerp van decreet ingeschreven. Dat weet u ook.

De heer Roland Van Goethem : Dan hebben de collega's van de CD&V en wij het ontwerp van decreet blijkbaar verkeerd gelezen. Iedereen, ook de vakpers, heeft het over een callsysteem. Mijnheer de minister, u beweert nu dat er geen callsysteem is ingeschreven. Over welk systeem praten we dan ? Het woord 'call' staat er letterlijk niet in, maar ik heb de heer Sols zopas horen verwijzen naar het callsysteem. U zult moeten beslissen wat het is. *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

De voorzitter : Collega's, ik stel voor dat u de discussie in de commissie hier niet overdoet. De politieke fracties kunnen nu een aantal politieke standpunten innemen waarmee ze hun zienswijze over het ontwerp van decreet formuleren. Het is de bedoeling om een politieke discussie te voeren, niet om de bespreking van bepaalde onderdelen in de plenaire vergadering over te doen.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, de fiscale stimuli ontbreken. Op federaal niveau werd de vennootschapsbelasting onlangs verlaagd. Dat is natuurlijk fantastisch nieuws. Er wordt echter niet bij gezegd dat de belastbare basis

werd verbreed. Het resultaat is een vestzak-broekzakoperatie. Een hoop aftrekposten zijn afgeschaft en een aantal afschrijvingen mogen niet langer versneld worden toegepast. Het totaalbedrag aan geïnde belastingen is even groot gebleven, want anders zou de operatie niet budgettair neutraal zijn. *(Opmerkingen van de heer Robert Voorhamme)*

Mijnheer Voorhamme, de fiscale druk op de bedrijven blijft even groot. Ze betalen identiek hetzelfde als vroeger. De enigen die misschien voordeel zullen halen uit de operatie, zijn de zelfstandige alleenwerkende ondernemers zoals loodgieters en schilders. Voor de bedrijven is het een nuloperatie.

Bovendien is de milieuheffing niet langer fiscaal aftrekbaar. Dat betekent een extra last voor de Vlaamse ondernemingen.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer de voorzitter, de Vlaamse regering heeft beslist om de veranderingen op vlak van milieuheffingen via de kredieten voor Economie te compenseren. We bieden de bedrijven de mogelijkheid om zich in een periode van 4 jaar volledig in orde te brengen. In West-Vlaanderen hebben we een gelijkaardige maatregel genomen inzake het sokkelwater. We doen nu hetzelfde voor de textiel- en wasserijsector.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de federale hervorming van de vennootschapsbelasting heeft nefaste gevolgen voor Vlaanderen. U zegt nu zelf dat die hervorming en de wijze van compenseren door het niet langer fiscaal aftrekbaar zijn van de milieuheffingen, nadelig zijn, want u wilt ze compenseren. We zullen dus twee keer betalen. We verliezen op federaal vlak door de hervorming. U hebt geen gebruik kunnen maken van het Overlegcomité of u hebt er uw slag niet thuisgehaald. Bovendien komt er nu een Vlaamse compensatie. Het is een goede zaak dat u een oplossing zoekt voor de getroffen sectoren, maar het is jammer dat Vlaamse middelen moeten worden ingezet omwille van een federale maatregel waar we niet achter staan.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer de voorzitter, de discussie die nu wordt gevoerd, is niet correct. Een verlaging met 8 procent van de vennootschapsbelasting is een voordeel voor iedereen. Omdat de operatie budgettair negatief is, zijn er natuurlijk een aantal negatieve effecten, maar die vormen

Gabriels

slechts een klein onderdeel en wij kunnen terzake in een overgangperiode voorzien. In het geheel gaat het echter over een positieve maatregel, want bedrijven die zich hier willen vestigen, willen graag duidelijkheid over de hoogte van de voet van de vennootschapsbelastingen.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de minister, u maakt de bedrijven maar wat wijs. De ballon zal zeer snel worden doorprikt. Het aanpassen van de nominale tarieven is een vestzak-broekzakoperatie. Dat kan niet anders want is inherent aan de optie om budgettair neutraal te werken. Hoe kan iemand voordeel halen uit een budgettair neutraal systeem ? Iemand moet eraan verliezen. Dit is een vestzak-broekzakoperatie. Een aantal sectoren en bedrijven is zwaar de dupe.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Schuermans, ik begrijp u niet. U zegt enerzijds dat het complexe systeem uit het verleden moet blijven bestaan, maar pleit anderzijds voor administratieve vereenvoudiging. Dit is een typisch voorbeeld van dat laatste. We halen de basisvoet met 8 procent naar beneden. Voor de KMO's is dat maximaal 25 tot 28 procent. Dat is een positieve maatregel. De twee kwalijkste gevolgen die ik daarnet schetste, heeft Vlaanderen reeds opgevangen in een overgangsfase. De milieuheffingen waren tot nu toe aftrekbaar van de vennootschapsbelasting. Dat betekent dat bedrijven in principe initiatieven moeten ontwikkelen om er op termijn mee in orde te zijn opdat ze geen milieuheffingen meer moeten betalen. Ze krijgen nu een overgangperiode van 4 jaar om de investeringen in orde te brengen. Dat helpt het doel van een duurzame onderneming mee bereiken.

De heer Roland Van Goethem : Als ik het goed heb begrepen, dan bestaat de mogelijkheid dat bedrijven expansiesteun aanvragen om investeringen te doen die hun milieuheffing zullen doen dalen. Dan wordt die drie keer betaald.

De heer Robert Voorhamme : De essentie van een milieuheffing is dat ernaar gestreefd wordt dat bedrijven investeringen doen die ervoor zorgen dat die heffing afneemt. Het is geen financierings-, maar een sturingsheffing. Dat is de essentie van het beleid.

In het verleden is de tarifiering van de successierechten verlaagd. Het resultaat is dat de opbrengsten helemaal niet zijn gedaald. De verhouding tussen een nominaal tarievenbeleid en een opbreng-

stenbeleid moet worden genuanceerd. Het systeem van de verlaging van de vennootschapsbelasting brengt teweeg dat het bedrijfsleven meer zekerheid krijgt.

Mijnheer Schuermans, u hebt de mond vol van de financiële planning van een bedrijf. In het ancien régime van de vennootschapsbelasting was het voor een bedrijf helemaal niet te voorspellen wat het moest betalen. Het nieuwe vennootschapsbelastingssysteem is duidelijk en maakt de financiële planning op lange termijn veel duidelijker. We komen tegemoet aan een van uw belangrijkste argumenten.

De heer Roland Van Goethem : Het wordt eenvoudiger om een financiële planning op te stellen, maar het eindresultaat, namelijk de hoegrootheid van de te betalen belasting, blijft hetzelfde. Ofwel is er geen budgettaire neutraliteit en gaat de vennootschapsbelasting minder opbrengen. De verlaging gebeurt nu echter op zo'n manier dat de belastbare basis wordt verbreed.

De heer Robert Voorhamme : Alles wat investeringsprospectoren ons gedurende jaren hebben verteld in verband met de vennootschapsbelasting om buitenlandse investeerders aan te trekken, kwam altijd op hetzelfde neer. Ze vroegen ons om de onoverzichtelijke wirwar van aftrekposten te vereenvoudigen en zelfs af te schaffen. In de plaats daarvan moest een lineaire verlaging van de vennootschapsbelasting worden doorgevoerd. Dat werd ons steeds aangeraden.

Mijnheer Van Goethem, nu komt u hier beweren dat dit een slecht systeem is ! Wij doen wat alle investeringsprospectoren in binnen- en buitenland onze regio en ons land al jaren aanraden. Nu komt u hier zeggen dat dit een slechte beslissing is. Waarop steunt u zich nu eigenlijk ? Hou toch rekening met de realiteit en met wat de sector zelf wenst ! Het bedrijfsleven heeft jarenlang gevraagd dat we deze maatregelen zouden treffen.

De heer Roland Van Goethem : Het bedrijfsleven heeft jarenlang een verlaging van de vennootschapsbelasting gevraagd.

De heer Robert Voorhamme : Ze willen zelfs dat die gratis is.

De heer Roland Van Goethem : Dat is het domein van minister Stevaert. Hij zou in staat zijn om een gratis vennootschapsbelasting uit te vinden.

Van Goethem

We hebben het over milieueffingen gehad. Ze werden een beetje uitgesteld. De bedrijven krijgen inderdaad 4 jaar respijt. Over 4 jaar zijn die problemen er echter nog steeds. Er zijn immers technische beperkingen. Een hoop bedrijven die een bepaalde hoeveelheid water nodig hebben, kunnen die niet meer terugdringen.

Wat me deze morgen is opgevallen, is dat de veiligheid van de ondernemer blijkbaar geen item is, noch voor Agalev noch voor de sp'a. Mochten we discussiëren over de vogeltjes, dan zou Agalev waarschijnlijk in alle staten zijn omdat we de veiligheid van de diertjes niet waarborgen. Nu het echter om die van de ondernemers gaat, is het blijkbaar niet belangrijk. Dat typeert wel wat voor hen prioritair is.

Geachte collega's, we zullen dit ontwerp niet goedkeuren. We wensen niet dat het Vlaams bedrijfsleven onderhevig wordt gemaakt aan een of andere vorm van loterij. We willen het Vlaams bedrijfsleven in de huidige moeilijke context mogelijkheden geven tot expansie, tot uitbreiding en tot investeringen zodat de werkgelegenheid in Vlaanderen wordt bevorderd. We willen niet dat het wordt onderworpen aan een callsysteem, waarbij de ondernemer geen enkele vorm van zekerheid meer heeft. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, dit ontwerp bevat nogal wat technische elementen. Politiek heeft het echter een belangrijke betekenis. Ik zeg dat niet zo maar. Zowel uit de bespreking in de commissie als uit het debat in deze zaal blijkt dat als het erop aankomt om een toekomstgericht economisch beleid uit te stippen, een moderne, – ook economisch – vooruitstrevende sociaal-democratische partij het heel wat beter kan vinden met een moderne, vooruitstrevende liberale partij dan met een christen-democratische partij.

Het is merkwaardig dat CD&V in deze zaak de hele tijd het ancien régime van het economisch beleid heeft verdedigd. Ik vind dat opmerkelijk. Dit is de belangrijkste politieke vaststelling bij de bespreking van dit ontwerp van decreet.

Zowel de progressieve als de liberale meerderheidspartijen zijn op zoek naar een nieuwe relatie

tussen overheid en economie in de veranderende wereld. Het is toch duidelijk dat de relaties tussen overheid en economie van 20 jaar geleden aan wijzigingen onderhevig zijn omwille van de gewijzigde orde in de wereld als gevolg van de globalisering van de economie en dies meer. We kennen in Europa bovendien een tendens tot het wegwerken van concurrentievervalsing. Daarover kunnen we niet ontevreden zijn. Europa neemt stap voor stap initiatieven die moeten voorkomen dat er nog een beleid kan worden gevoerd dat een verkapt vorm van concurrentievervalsing is. Als we vertrekken vanuit de markt, is eerlijke concurrentie in de ruimste zin van het woord ook essentieel voor de sociaal-democraten.

De relevantie van traditionele lineaire subsidiesystemen, zoals in de expansiewetgeving, is voorbijgestreefd voor elke waarnemer die nauw is betrokken bij het economische leven.

De heer Eddy Schuermans : Dat is uw stelling, maar niet die van de mensen op het terrein.

De heer Robert Voorhamme : Dat is wel zo. Ik zal later aandacht besteden aan de stellingen die zijn ingenomen naar aanleiding van dit ontwerp van decreet.

Voor ons is het belangrijk dat er veel meer nadruk wordt gelegd op een flankerend economisch beleid in het licht van die Europese veranderingen. De heer Sols heeft dat al gezegd. De sociaal-economische partners van Vlaanderen hebben deze stelling de voorbije 10 jaar onderschreven. In de context van dit globaal flankerend beleid is een zekerheidsbeleid voor de fiscaliteit van het grootste belang.

Ik merk dat er ontgoocheling is over het gebrek aan fiscale bevoegdheden in Vlaanderen en dat de oppositie dat gebrek tracht te compenseren door een pseudo-fiscale of parafiscale regeling uit te werken via subsidies. Het pleidooi van de heer Schuermans komt neer op een pleidooi voor het toekennen van subsidies op basis van vaste criteria. Wie investeringen doet, weet dan op voorhand hoeveel subsidies hij van de overheid zal krijgen. Dat is een verkapt vorm van compensatie voor het gebrek aan fiscale bevoegdheden, en ik ben het dus niet eens met die visie. Ons economisch beleid mag geen compensatie zijn voor de fiscale bevoegdheden die we niet hebben.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : U hebt onze houding goed verwoord, maar ik wil toch een nuancering aanbrengen. Wij zeggen dat er – net zoals in het verleden – een decretale basis moet zijn. Die kan uiteraard nieuw zijn. Op basis van die decretale basis kunnen bedrijven dossiers indienen en steun bekomen indien ze beantwoorden aan de vooropgestelde criteria. Er is geen automatisme. Investeren betekent dus niet noodzakelijk het bekomen van steun. Het beantwoorden aan allerhande criteria in verband met bijvoorbeeld ecologie en innovatie, die bovendien kunnen veranderen, biedt zekerheid voor het bekomen van subsidies.

Wij hebben er op een bepaald ogenblik bijvoorbeeld mee ingestemd dat de meertewerkstellingssteun werd opgeschort, om redenen die op dat moment evident waren. Vandaag kan men deze opnieuw inschrijven, omdat de arbeidsmarkt minder goed functioneert dan enkele jaren geleden. Het kan echter niet zijn dat men, wanneer men beantwoordt aan de meest strenge criteria die worden vooropgesteld, afhankelijk wordt gemaakt van een wedstrijdformule waarin men zich moet meten met andere bedrijven. Dat is eigenlijk de zekerheid die wij missen in dit decreet.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Schuermans, u hebt het nu allemaal nog eens opnieuw uitgelegd, maar ik had het reeds begrepen. Ik weet wel wat een automatisme wil zeggen, ook in de fiscaliteit kent men dat. Dat betekent dat bij het indienen van een dossier dat beantwoordt aan bepaalde criteria, fiscaliteit wordt vervangen door rechtszekerheid inzake die subsidie. Dat is duidelijk. Ik zeg dat dit een vorm van compensatie is die steeds kunstmatiger want steeds meer achterhaald wordt : het is een compensatie voor het gebrek aan fiscale bevoegdheid van Vlaanderen ten opzichte van het bedrijfsleven. Ik vind dat een slechte grond om een decreet op te baseren.

De nadelen van dat systeem waren toch evident, ze werden hier al ten overvloede aangehaald. Er is het paradoxeffect ten opzichte van de conjunctuur, want het betekende dat er niet aan stimulering werd gedaan. Het systeem hield in dat de trekingsrechten veel grotere budgetten ressorteerden op het ogenblik dat het goed ging met de bedrijven en de bedrijven sowieso investeerden, terwijl de budgetten krompen op het ogenblik dat de bedrijven misschien een steuntje in de rug zouden kunnen gebruiken. Het systeem hield ook in dat er moeilijk sprake kon zijn van budgettaire voorspelling en dat het bedrijfsleven ook steeds met onzekerheidssituaties werd geconfronteerd. Men wist vroeger wel dat men geld ging krijgen, men wist al-

leen niet wanneer. Geef toe, dat is allesbehalve ideaal om een exacte financiële planning uit te voeren.

De heer Eddy Schuermans : Dat klopt, en daarom hebben wij een voorstel ingediend om daaraan te verhelpen.

De heer Robert Voorhamme : Als men niets zou veranderen aan dat systeem, zou het tot gevolg hebben dat we in de toekomst bij elke begrotingscontrole zouden worden geconfronteerd met enorme inspanningen die moeten worden gedaan vanwege een speling van het lot. De conjunctuur bepaalt dan de grootte van de inspanningen.

Onze fractie heeft steeds zeer sterk de nadruk gelegd op de houding die reeds in het regeerakkoord werd aangenomen : naast een flankerend beleid, naast een beleid van structurele factoren van economische ontwikkeling, moet er nog een incentivebeleid kunnen worden gevoerd met subsidies. Het voeren van een incentivebeleid wil zeggen dat subsidies niet dienen om als 'recht' te worden gebruikt, maar dat subsidies dienen om ondernemingen te belonen die zich beter dan anderen wensen in te schakelen in beleidsdoelstellingen die de overheid heeft vooropgezet. Dat is de nieuwe verhouding tussen overheid en economie : de overheid geeft de economie de nodige zekerheden op het vlak van een ruim bekeken flankerend beleid en de overheid zorgt voor een goed investeringsklimaat. Anderzijds echter tracht de overheid ook om op voluntaristische basis het bedrijfsleven mee in te schakelen in de maatschappelijke doelstellingen die op een democratische manier tot stand zijn gekomen met betrekking tot de rol van de economie in onze samenleving. Daaraan beantwoordt dit ontwerp van kaderdecreet volledig. Het biedt de mogelijkheden om aan meer verantwoord ondernemerschap te doen in Vlaanderen. Ik heb vroeger reeds gezegd dat dit geen jennen van het ondernemingsleven betekent, integendeel. Ook heel wat ondernemingsorganisaties hebben het in het verleden reeds gezegd, met de lippen althans : meer maatschappelijk verantwoord ondernemen betekent beter ondernemen, rendabel ondernemen op termijn, duurzamer ondernemen en ook meer duurzaamheid inzake werkgelegenheid en kwaliteit van werkgelegenheid in onze regio. Wij richten ons immers naar ondernemingen die zich aan de hand van een aantal criteria achter dit model van modern ondernemerschap willen scharen. Dat is een duidelijk onderscheid met vroeger en een belangrijke stap voorwaarts. Subsidies zijn immers geen lineair recht, maar dienen als aansporing. Ondernemen is geen neutrale bezigheid, en om die

Voorhamme

reden kunnen subsidies nooit een automatisch trekkingsrecht worden.

De manier van ondernemen heeft gevolgen voor de hele samenleving. De overheid moet hier rekening mee houden en haar eigen rol ten opzichte van de economie vervullen. Tijdens de hoorzitting kwamen twee zaken relevant naar voren. Ten eerste propageren verscheidene organisaties, zoals het VEV, de nood aan maatschappelijk verantwoord ondernemen. Van zodra het decreet echter vorm heeft gekregen, worden deze voornemens blijkbaar snel naast zich neergelegd. Dit decreet is nochtans op de leest van het maatschappelijk verantwoord ondernemerschap geschoeid.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

De belangrijkste argumenten die het VEV in de commissie had aangehaald, het verantwoord ondernemerschap, worden nu beschouwd als behorend tot het domein van de ondernemer. Plots wil men van geen overheid meer weten. Het VEV heeft in het recente verleden nog congressen aan dit thema gewijd en het belang ervan voor de economie in Vlaanderen onderstreept.

Ten tweede brachten vertegenwoordigers van het IWT tijdens de hoorzitting het callsysteem aan. Zij toonden aan hoe dit systeem perfect kan werken zonder ten opzichte van de ondernemer arbitrair of onrechtvaardig op te treden. Er zijn zeer weinig klachten bij het IWT binnengekomen. Stellen dat dit grote onzekerheid voor het ondernemersklimaat zou meebrengen, is fout. Ik heb dit nooit gehoord. Men is zeer tevreden over de criteria die worden gehanteerd om bedrijven al dan niet te ondersteunen. Het gaat nochtans om een callsysteem. Het voordeel van dit systeem is dat de overheid, de regering en het parlement op budgettair vlak het economisch beleid opnieuw in handen hebben. In het verleden was dit niet zo en verliep dit bijzonder problematisch.

Verder werd afgesproken dat het uitvoeringsbesluit dat dit punt opneemt, in de parlementaire commissie zal worden behandeld. Maatschappelijke prioriteiten in het economisch beleid worden immers via uitvoeringsbesluiten geconcretiseerd. Het is belangrijk dat het parlement hierbij wordt betrokken. Ik ben ervan overtuigd dat hierover met de huidige geestesgesteldheid van de meerderheid eensgezindheid zal bestaan. Voor CD&V – die toch zowat het Ancien Régime vertegenwoordigt

op dit vlak – zal het moeilijk zijn om over die uitvoeringsbesluiten tot eensgezinde conclusies te komen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Jos Stassen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, een aantal details zijn hier vandaag al aan bod gekomen. In feite hebben we de commissiebesprekingen hier gedeeltelijk opnieuw gevoerd. Mijns inziens is dit vrij belangrijk. De hier besproken details verduidelijken namelijk de politieke stellingnames. Straks zal ik nader op een specifiek detail ingaan en zal ik CD&V een aantal pertinente vragen stellen.

Ik zou hier even willen nagaan of het voorliggend ontwerp van decreet tegemoetkomt aan de vereisten van een sociaal-groen economisch beleid. Zowel het algemeen economisch beleid als de inhoud van dit ontwerp van decreet kunnen aan een dergelijke sociaal-groene toetsing worden onderworpen.

In verband met het algemeen economisch beleid hebben we het daarnet al even over de vennootschapsbelasting gehad. De verantwoorde veranderingen van deze fiscaliteit zijn hier reeds voldoende beargumenteerd.

De veranderingen gaan een sociaal-groene richting uit. De federale besluitvorming inzake de ecoboni en -taksen gaat duidelijk dezelfde richting uit. Hetzelfde geldt voor het beleid inzake de ruimtelijke ordening. De heer Sols heeft daarnet al naar het flankeringsbeleid en naar het zuinig ruimtegebruik verwezen. Het saneren en hergebruiken van de brownfields, de vervuilde industriegronden die momenteel leegstaan, vormt een inherent deel van een sociaal-groen economisch beleid.

Ook in het Vlaams Parlement wordt te weinig aandacht besteed aan het wetenschaps- en innovatiebeleid. We besteden hier nochtans veel geld aan. Tussen 1999 en 2003 heeft op dit terrein een ware revolutie plaatsgegrepen. Er zijn inhoudelijke instrumenten opgebouwd om de bedrijven de nodige innovatiesteun te verlenen. Hier zijn aanzienlijke bedragen mee gemoeid. Een hele reeks bedrijven hebben voldoende steun ontvangen om inzake duurzaamheid en ecologische investeringen wezenlijke veranderingen door te voeren.

Het ontwikkeld systeem is inhoudelijk sterk onderbouwd. Ik denk hierbij niet alleen aan het callsysteem. In het verleden kregen we vaak de indruk dat het innovatiebeleid alle kanten uitging. Duurzaamheid en verantwoord ondernemerschap zijn evenwel belangrijke criteria geworden. Het is zeer

Stassen

belangrijk dat we deze ontwikkelingen in het geheel van het economisch beleid kaderen.

Het voorliggend ontwerp van decreet doorstaat de sociaal-groene toetsing met glans. De in het ontwerp van decreet ingebouwde kwalitatieve criteria gaan duidelijk in de richting van een dergelijk beleid. Dit geldt zowel voor de milieutoets als voor de kwalitatieve tewerkstelling.

Ik ben ervan overtuigd dat het herinvoeren van de kwalitatieve tewerkstelling een uiterst belangrijke zaak is. Op het ogenblik dat dit ontwerp van decreet is opgesteld, koesterden heel wat mensen het vrij naïef gebleken geloof dat de economische ontwikkeling zich nog een aantal jaren in dezelfde mate zou voortzetten en dat de tewerkstelling niet langer moest worden ondersteund.

We hebben ons akkoord verklaard met het afbouwen van de tewerkstellingspijler, op voorwaarde dat het uitbouwen van de kwalitatieve werkgelegenheid zou worden ondersteund. Samen met de andere meerderheidsfracties, hebben we het ontwerp van decreet op dit vlak geamendeerd. Mijns inziens betreft het hier een zeer belangrijke aanvulling van het ontwerp van decreet.

Indien we dit ontwerp van decreet in het globaal economisch beleid kaderen, kunnen we zonder enige overdrijving stellen dat het een sociaal-groene toetsing kan doorstaan. Bovendien is het financiële carcan voor eens en voor altijd duidelijk vastgelegd.

Ik wil de discussie over het callsysteem niet heropenen. Ik wil er enkel op wijzen dat het systeem niet enkel inhoudelijke voordelen biedt. Het biedt namelijk financiële duidelijkheid. Dit is niet enkel belangrijk voor de Vlaamse ondernemers. Deze duidelijkheid zal namelijk ook het controlerend werk van het Vlaams Parlement vereenvoudigen.

Ik zou hier nog op één specifiek detail willen ingaan. De heer Schuermans heeft daarnet verklaard dat hij de Raad van State om een duidelijke interpretatie van de veiligheidsinvesteringen wil vragen. We hebben daarnet de tekst van twee ingediende amendementen ontvangen. Op een van deze twee amendementen zal ik hier niet nader ingaan. Het andere amendement betreft het invoeren van de veiligheidsinvesteringen. Volgens dit amendement zou het indienen van een dossier inzake veiligheidsinvesteringen moeten volstaan om voor expansiesteun in aanmerking te komen. Dat is uw

goed recht. We zullen ons daar bij de stemming over uitspreken.

Blijkbaar hebt u samen met het Vlaams Blok de nodige handtekeningen verzameld om naar de Raad van State te stappen. Ik heb er geen enkel probleem mee dat u een inhoudelijke stelling inneemt. We kunnen en zullen daarover van mening blijven verschillen. Ik wil echter de politieke context waarin u dit doet toch wel even duidelijk maken. Samen met het Vlaams Blok hebt u handtekeningen ingediend. Samen hebt u immers meer dan een derde van de leden. U werkt dus met het Vlaams Blok samen over een bepaald thema, namelijk veiligheid, dat erg gevoelig ligt. Dat u dit doet verbijstert me. Ik heb er geen moeite mee dat u niet akkoord gaat met de inhoud, dat u dit vandaag bij de stemming wil voorleggen en dat u ter zake duidelijke uitspraken wilt horen van de diverse meerderheidspartijen. Ik hou van dit debat. We hebben dat debat aangegaan. De stellingen terzake zijn duidelijk. Ook de heer Sols heeft die verduidelijkt. Wat u doet, gaat voor de democratie een stap te ver. U mag gebruik maken van het Reglement, maar nu gaat u samenwerken met het Vlaams Blok met betrekking tot een zeer cruciaal thema als veiligheid. Dat zal weer zo worden geïnterpreteerd dat dit het onveiligheidsgevoel zal doen toenemen. Ik wil u vragen dat u nog eens goed zou nadenken alvorens u deze stap te zetten. Ik wil ook vragen of alle CD&V-leden, vooral dan die van ACW-strekking, daarmee akkoord gaan. (*Opmerkingen van de heer Robert Voorhamme*)

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer Voorhamme, u moet me geen geweten schoppen. Ik heb dat al van mezelf.

Mijnheer Stassen, u weet dat we alle democratische parlementaire middelen hebben gebruikt en zullen gebruiken om bepaalde aspecten van dit ontwerp aan te vechten. We hebben dit in de commissie gedaan door het indienen van amendementen. Zoals u aangeeft, vinden we het inderdaad maatschappelijk belangrijk om in dit ontwerp een opening te creëren op het vlak van de veiligheid van zelfstandige ondernemers, hun personeel en hun klanten. Hoe dit concreet zou worden gerealiseerd, is afhankelijk van de uitvoeringsbesluiten. Maar dit per definitie uitsluiten, zoals u en de heer Voorhamme doen, gaat voor de democratie een stap te ver. Vandaar ons amendement, dat met 8 stemmen tegen 7 werd verworpen in de commissie.

Schuermans

Daarom vroegen we bij de tweede lezing om dezelfde discussie nog eens te voeren bij een ander artikel, namelijk artikel 2. We wilden u wijzen op de gevolgen van het niet expliciet maken van deze bekommernis. U zegt dat dit limitatief is : het staat er niet in en kan als zodanig niet worden toegepast. De minister en ook de woordvoerder van de VLD hebben ter zake blijkbaar een andere interpretatie. Volgens hen kan men op basis van de tekst zoals die nu voorligt wel dit probleem aanpakken, zij het via een zijweg, namelijk via uitbreidingsinvesteringen. Wij willen weten wat de juiste interpretatie van de tekst is. Het kan niet dat er op het terrein sprake is van een tekst die naargelang de spreker en de gevoeligheden van de ene of de andere fractie een andere interpretatie kan hebben.

Dit is een ontwerp van kaderdecreet. Er worden al wat dingen in samengebald. Het kan niet dat uw interpretatie haaks staat op die van anderen. Daarom hebben we dat advies gevraagd, in toepassing van ons Reglement. Het Reglement zegt dat een derde van de leden dit advies kan vragen, op basis van een motie. Voor ons hoeft dat geen maanden te duren. We wachten nu al jaren op dit ontwerp. Het zal niet aankomen op die extra tijd. Er moet in elk geval een ondubbelzinnige tekst komen. Iedereen die dat onderschrijft, op eigen vraag en in dit geval vanuit de oppositie, draagt er toe bij om dat quorum te halen. We zitten trouwens een flink stuk boven dat quorum. Het was dus geen kwestie van de koppen te tellen. Het is geen probleem voor ons om ook met andere, minder grote fracties, hier tot een bepaalde optelsom te komen.

We vragen dat u op korte termijn duidelijk maakt welke interpretatie de juiste is. Tot nader order is dat niet gelukt. Het is niet gelukt door onze amendementen of door onze overtuigingskracht. Het zal de afdeling Wetgeving van de Raad van State zijn die duidelijk zal moeten maken wat de gevolgen zijn van de tekst die voorligt.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : De heer Schuermans, heeft op 24 december reeds in de krant aangekondigd dat hij hoe dan ook dit manoeuvre zou uitvoeren. Hij kon dat alleen maar met zekerheid in de krant aankondigen indien hij wist hoeveel voorstanders er waren. Dit betekent dat CD&V samen met het Vlaams Blok een gezamenlijke tactiek en strategie heeft uitgewerkt. *(Opmerkingen bij CD&V)*

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de minister, we doen niet vaak een beroep op het Reglement. Als u echter op zo'n manier reageert, zullen we dat misschien nog vaker moeten doen. Dit is de eerste keer dat ik gebruikmaak van deze procedure. De tekst is dan ook niet goed. Als u ons echter elke keer als we een beroep doen op het Reglement, in een bepaalde hoek probeert te duwen, dan is dat voor uw rekening. Wij hebben onze verantwoordelijkheid ten aanzien van de mensen die verwachtingen koesteren waaraan dit ontwerp van decreet niet beantwoordt. Als anderen onze mening onderschrijven om hiermee naar de Raad van State te gaan, dan is dat hun beslissing. Wij kunnen daar enkel akte van nemen. *(Applaus bij CD&V)*

De heer Jos Stassen : Mijnheer Schuermans, u zoekt spijkers op laag water. U zoekt naar een onderscheid tussen onszelf en de VLD dat er in werkelijkheid niet is. U begeeft zich op glad ijs inzake de finaliteit van een economisch ondersteuningsbeleid. Als u zo doorgaat, kunt u van bijna alle investeringen zeggen dat ze gesubsidieerd moeten worden door de overheid. U gaat daar dus zeer ver in.

Het staat u uiteraard vrij om een beroep te doen op het Reglement. Daar heb ik geen enkel probleem mee. Dat hoort bij de democratische werking van een parlement en bij het spel tussen meerderheid en oppositie. Principieel heb ik het er echter wel zeer moeilijk mee dat u over een zo gevoelig thema gaat samenwerken met het Vlaams Blok om dit te bewerkstelligen. Daar zakt mijn broek echt vanaf.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer de voorzitter, ik ben het volledig eens met de heer Stassen. Ten eerste wordt hier een procedurespeltje gespeeld. Het is natuurlijk het goed recht van de oppositie om dat te spelen. Het is echter zo dat de CD&V-leden, bij monde van de heer Schuermans, hier al de hele morgen proberen te bewijzen dat alleen zij de belangen van het bedrijfsleven willen dienen. Welnu, deze regeling is bijzonder belangrijk. Het bedrijfsleven vraagt ook dat ze er snel zou komen. Toch blijven ze vertragsmanoeuvres uitvoeren, waarvan ze nochtans weten dat ze uiteindelijk niets zullen uithalen. Het zal alleen voor vertraging zorgen. U denkt toch echt niet dat u daarmee het bedrijfsleven goede diensten bewijst.

Ten tweede heb ik fundamentele bezwaren bij het feit dat u op zo'n lichtzinnige manier een beroep doet op de niet-democratische fractie in dit parlement om uw slag thuis te halen. Ten derde heb ik zowel in de commissie als hier vastgesteld dat dit misschien wel begrijpelijk is, aangezien uw visie op

Voorhamme

het economisch ondersteuningsbeleid in Vlaanderen identiek is aan de visie van het Vlaams Blok die ik hier vanmorgen heb gehoord. Het is meer bepaald een retrovisie. Dat die van het Vlaams Blok komt, daar sta ik niet van te kijken. Dat die van CD&V komt, daar sta ik eerlijk gezegd wel van te kijken. U wilt laten uitschijnen dat u in staat zou zijn om een toekomstgericht economisch beleid in dit land te laten implementeren. Ik vind het erg voor de CD&V-fractie dat nu blijkt dat ze inhoudelijk volledig op dezelfde lijn staat met de retrovisie die hier door het Vlaams Blok wordt verkondigd.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de voorzitter, ik vind niet dat de heer Voorhamme zich zorgen moet maken over onze fractie. Wij zullen onze lijn wel uitzetten.

Wij hebben het hier over – naar ons aanvoelen – wezenlijke aspecten van dit ontwerp van decreet. Ik verwijs in dit verband naar de hoorzittingen die we hebben gehouden om te weten te komen wat er aan de basis leeft. We zitten dus op het goede spoor. We hebben hier naar voren gebracht wat er in de hoorzitting is gezegd en wat uit de opiniepeiling bij de ondernemers is gebleken. We zijn daar ook niet verlegen voor. Ik begrijp uw oordeel echter vanuit uw achtergrond.

Als we volgens u geen beroep mogen doen op het Reglement als andere fracties ons initiatief onderschrijven, dan maakt u ons in feite monddood. U neemt ons een instrument uit handen. We kunnen dan geen advies meer vragen aan een belangrijke instantie, met name de afdeling Wetgeving van de Raad van State. Er is immers geen andere procedure dan collega's uit te nodigen hun mening te ventileren. We zijn verplicht een derde van de leden te verzamelen. Dat is nu niet moeilijk gebleken, maar u maakt daar een probleem van. We laten ons de rechtmatige mogelijkheid de Raad van State om advies te vragen, niet uit handen nemen.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Schuermans, u hebt dit initiatief op 24 december in de pers aangekondigd. Dat kon alleen maar als u zeker was van de steun van het Vlaams Blok. *(Opmerkingen)*

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de minister, u komt niet zo vaak in onze commissie, want u hebt blijkbaar vaak andere verplichtingen, maar het zou u toch duidelijk moeten zijn uit het betoog van ver-

schillende leden in de voorbije maanden, hoe de opinies zijn gevormd. We hebben er verschillende zittingen over gehouden, en leden van meerdere fracties – niet van slechts twee – maakten duidelijk dat het niet van één fractie zou afhangen of we deze procedure zouden kunnen voeren. Het verzet, zowel tegen het callsysteem als tegen het niet opnemen van beveiliging als criterium, is door leden van verschillende fracties verwoord. Ik hoef geen statisticus of waarzegger te zijn om dit resultaat te voorspellen. Het is gewoon een slecht decreet, en dat is door velen begrepen.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Schuermans, ik herhaal dat de elementen uit de Europese richtlijn in dit decreet zijn opgenomen. Het element veiligheid staat niet in de Europese richtlijn ; zo eenvoudig is het. Europa heeft ons gevraagd onze regelgeving op één lijn te brengen met de Europese richtlijn. U vraagt nu iets dat niet in de richtlijn staat. *(Rumoer)*

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit ontwerp van decreet is een goed ontwerp, en beantwoordt aan de criteria die we voor het sociaal-economisch beleid voorstellen.

Ik ben verbijsterd door de stellingname van CD&V, en ik zal niet nalaten dat duidelijk te maken aan veel progressieve collega's, die ook bij CD&V actief zijn. Ik vraag me nog steeds af wat CD&V bezielt. De leden van die fractie moeten zich nog eens goed bezinnen vooraleer deze stap te zetten, want dit is maar een begin, vrees ik. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er is al veel gezegd, maar ik wil er namens de technische fractie VU&ID en mezelf een andere dimensie aan toevoegen. We hebben hier al gehoord dat het ontwerp van decreet de groene toets doorstaat, de rode toets en de progressieve toets. Ik voeg er de democratische toets aan toe, want die is uiterst belangrijk.

Om twee redenen is dit een belangrijk ontwerp van decreet. Het is ten eerste een kaderdecreet. Dat betekent dat de grote lijnen in het parlement worden vastgelegd, en dat de optimale beslissings- en uitvoeringsbevoegdheid bij de Vlaamse regering als uitvoerende macht wordt gelegd. Als radicaal

Bogaert

democraat en lid van dit parlement is het primaat van het parlement voor mij belangrijker dan het primaat van de politiek. We moeten met een kader-decreet dus uiterst zorgvuldig te werk gaan.

Een tweede reden is dat er een dubbelzinnige problematiek moet worden opgelost. Normaal hoort de economie thuis op de markt van de economie, en de politiek en het beleid op de markt van de politiek. Nu moeten die twee in elkaar schuiven, wat onnatuurlijk is. Het gaat om meer of minder staat, meer of minder vrijheid. De politiek grijpt hiermee immers rechtstreeks in in het economisch gebeuren.

Het komt er eigenlijk op aan de financiële lasten van de bedrijven te verminderen zonder de concurrentie te vervalsen. Dat is de hoofdtaak. Het voorliggend ontwerp van decreet is aangepast aan de 21e eeuw, terwijl het vroegere systeem aangepast was aan de 20e eeuw. We moeten dat toegeven. Ik wil niet in de polemiek terechtkomen van oud en nieuw, of van vroeger en nu. Ook de vroegere SP zat in een coalitie met de vroegere CVP en heeft toen een beleid gevoerd dat men kritisch heeft benaderd. Nu is er een paarse benadering, maar over de partijgrenzen heen bouwt men in Vlaanderen, zoals vroeger op federaal vlak, een soort van expansiesteun in.

Het vroegere systeem leek op het eerste zicht zeer goed : wie eerst komt, eerst maakt. Zo was het echter niet, want met dit systeem haalden sommige belangrijke dossiers het niet. Ten tweede kwamen sommige dossiers toch boven op de stapel te liggen, iets wat ook dikwijls in de politiek gebeurt. Een derde nadeel was dat we in deze legislatuur een hele hoop dossiers hebben moeten ‘opkuisen’ wegens overschrijdingen van de kredieten. We moeten deze drie nadelen van een systeem van de twintigste eeuw eerlijk durven erkennen.

In de 21ste eeuw krijgen we een nieuw systeem. Is dit het nec plus ultra ? Neen. Komt dit tegemoet aan de huidige noodwendigheden ? Ja. In een overgangsfase tijdens het beleid van minister Van Mechelen hebben we een opschorting van de meertewerkstellingssteun gekend. In de periode 1999-2000 bleek ‘the sky the limit’. Nu weten we allemaal dat ‘the sky’ niet ‘the limit’ is en dat we zeer voorzichtig moeten zijn. Ik ben fier als voorzitter van de commissie voor Economie dat we via het debat in de commissie het aspect van de tewerkstellingssteun opnieuw hebben ingeschakeld in de economische steun.

Ik heb heroïsche debatten gehoord over het al dan niet limitatieve karakter van bepaalde artikelen. De vormen waaronder steun wordt gegeven zijn : expansiesteun, ecologische steun, bevorderen van ondernemerschap, opleiding en vorming, ruimtelijke economie en een herstructureringsplan. Over elk onderdeel van de vorm waarin de steun wordt verstrekt, kunnen we dagenlang een boompje opzetten. Wat is ecologisch en niet-ecologisch, wat is vorming en geen vorming, wat is veiligheid en geen veiligheid ? Dat is zeer moeilijk te bepalen. Daarom vragen we in dit kaderdecreet van het parlement een verregaand vertrouwen in de uitvoerende macht. Ik vind dit als sociaal-democraat zeer belangrijk. Eenmaal dit is goedgekeurd, moet de Vlaamse regering de zaak implementeren via uitvoeringsbesluiten. Daar zullen we de toets moeten doorstaan en zullen we weten of de democratie hiermee is gediend.

Ook over het callsysteem kunnen we dagen doorbomen. Men vertrekt van het Italiaanse systeem dat als ‘goed’ wordt omschreven. Dit geeft echter een probleem. Volgens de studie van Milaan van 2000 was dat Italiaanse systeem zeer goed. Volgens de studie onder Berlusconi van 2002 is het dat veel minder. Gelet op het feit dat men in dit decreet duidelijk vertrekt van het primaat van de politiek waarbij een bepaalde regering een beleid vooropstelt en de criteria om steun te verlenen moeten gebaseerd zijn op dat beleid, krijgt de uitvoerende macht een verregaande verantwoordelijkheid. Dat zien we nu in Italië waar een goed systeem in 2000 door de politieke verloedering verandert in een minder goed systeem. Ik wil het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering waarschuwen dat dit in een extreem geval kan gebeuren.

Het callsysteem moeten we relativiseren. Het gaat slechts tot 25 miljoen euro en het behelst maar 30 tot 40 percent van het budget, nog niet de helft dus. Het gaat over een minderheidsdeel van de totaliteit. Ik hoor ook liever spreken van een flankerend economisch beleid dan van het ingrijpen in de economie. We kunnen op dat vlak moeilijk ingrijpen, iets waarover ik het zodadelijk nog zal hebben.

Het callsysteem bedraagt dus 30 tot 40 percent, en daarin zie ik een dubbelzinnigheid. De hogere bedragen doen me terugdenken aan het oude systeem, namelijk dat van de NMNS, de Nationale Maatschappij voor de Nationale Sectoren van minister Marc Eyskens en zijn opvolgers, waarbij de bedrijven als een soort ‘voyageurs’ met hun raadgevers, koffers en maquettes bij de minister kwamen aankloppen om hun waar aan te prijzen.

Bogaert

Wat de zware dossiers boven de 25 miljoen euro betreft, zegt de minister dat we dat zelf moeten oplossen, daaraan toevoegend 'maar dan volgens dezelfde criteria als het callsysteem'. Dit vergt toch meer duidelijkheid. Immers, in het kaderdecreet wordt gesteld dat tot 25 miljoen euro gebruik wordt gemaakt van het call- of enveloppesysteem, terwijl boven de 25 miljoen euro de Vlaamse regering optreedt, maar dan ook volgens het callsysteem.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Bogaert, de criteria die in de beoordeling vervat zijn en die via het callsysteem totstandkomen, worden vanzelfsprekend ook op de grote bedrijven – dus op de grote dossiers – toegepast.

De heer André-Emiel Bogaert : Dat is een belangrijke verduidelijking.

Het flankerend economisch beleid heeft ook betrekking op vele andere onderdelen, met name expansiesteun, adviescheques, peterschapsprojecten, Huizen van de Economie, het amortisatiefonds en de nieuwe waarborgregeling. Dit is het ruimere kader waarin de expansiesteun moet worden gezien.

Op een bepaald ogenblik zal de Vlaamse regering het in haar uitvoeringsbesluiten niet gemakkelijk hebben. In de commissie is immers duidelijk gebleken dat men oog heeft voor het innovatieve karakter van de criteria, maar innovatie is bijzonder moeilijk te kwantificeren. De administratie heeft dat tijdens de hoorzittingen zelf bevestigd.

Een tweede belangrijk aspect van het ondernemerschap dat ik wil aanhalen, is dat van de startersproblemen. In de commissie werd er herhaaldelijk op gewezen dat het starterscriterium essentieel is omdat dit eigenlijk een neutralisatie moet zijn voor de zwakkeren die aan de call deelnemen. Wie starter is, staat zwakker dan een reeds bestaande. Die criteria worden dan ook vervlakt om iedereen ongeveer gelijk aan de bak te laten komen. Gezien de beperktheid van de middelen kan het echter zeker niet de bedoeling zijn om iedereen iets te geven. Het is de bedoeling om zoveel mogelijk te geven aan de beste projecten in het kader van de vastgelegde enveloppen.

We moeten ook oog hebben voor de realiteit. De deelstaat Vlaanderen en de staat België zijn in permanent gesprek met multinationale ondernemingen die ons – en zelfs Europa – vaak overstijgen.

Denk maar aan Renault en Philips om maar enkele voorbeelden te noemen. In die zin moeten we ervoor opletten dat het primaat van de politiek niet de gevangene wordt van de ruimere economische belangen die het onze overstijgen.

Mijnheer de minister, ik weet dat de automotive sector u na aan het hart ligt. Het siert u dat u in die sector al heel wat contacten hebt gelegd en dat u daar al tal van beslissingen hebt kunnen treffen. Die sector kreeg in 2001 het meeste steun. Toch is ook die sector verantwoordelijk voor het grootste aantal afvloeiingen in de nijverheid. Dit betekent dat we niet te euforisch mogen zijn. Het is trouwens niet omdat de Vlaamse regering een dossier goedkeurt, dat daardoor tewerkstelling wordt gecreëerd. Dat is niet altijd zo. We moeten opletten dat we niet in een chantagesysteem vervallen waarbij de bedrijven zeggen : als we geen steun krijgen, dan zouden we wel eens kunnen verhuizen. In de uitvoeringsbesluiten moeten we duidelijk maken dat we daarin niet onredelijk zijn.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Bogaert, u moet de cijfers van de automotive sector in hun totaliteit bekijken. Ook de toeleveringsbedrijven moeten we in ogenschouw nemen. Een deel van de werkplaatsen wordt opgevangen door de toeleveringsbedrijven. In de automotive sector zijn er op dit ogenblik 28.000 arbeidsplaatsen. Dat is één van de belangrijkste sectoren van Vlaanderen. Als we daar de afgeleide sectoren bijtellen, dan mogen we dat cijfer met drie of vier vermenigvuldigen.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de minister, u hebt gelijk. Ik heb cijfers geciteerd van uw administratie. Daarin zijn de toeleveringsbedrijven niet opgenomen. Het is niet onbelangrijk om daar ook rekening mee te houden.

Al vanaf het moment dat er sprake was van steun, is er een politiek en juridisch debat geweest over expansiesteun, over de criteria, de hoeveelheid steun, de toekenningsmechanismen en het aanduiden van deskundigen. Elk toekenningsstelsel staat of valt met een eerlijke afhandeling van de dossiers. Daarom wil ik namens mijn fractie en namens de commissie de grootste nauwlettendheid vragen bij het maken van de uitvoeringsbesluiten. Indien de doelgroep het gevoel heeft dat de zaak eerlijk en neutraal wordt behandeld, binnen of buiten een callsysteem, dan is er een grote kans op slagen.

In het oude systeem was dat gevoel er niet meer. De indruk bestond dat de problemen niet eerlijk werden aangepakt. Daarvoor moeten we ons hoe-

Bogaert

den. Het is positief dat de juridische omkadering van expansiesteun wordt vereenvoudigd en aangepast aan de Europese reglementering. Het is al gezegd, maar het kan niet genoeg worden onderstreept. De heer Voorhamme zei ook dat als er vandaag een decreet wordt gemaakt, dat ook de Europese toets moet doorstaan. In deze zaak is dat gebeurd.

Ik refereer ook aan de beloften in de commissie om op vraag van alle aanwezige fracties het parlement beter kennis te geven van de uitvoeringsbesluiten en de dossiers. In de commissie waren er heel wat vragen over bepaalde dossiers. Het is belangrijk dat beslissingen van de Vlaamse regering bekend worden gemaakt via de media, maar ook aan de commissies en het parlement.

Het debat over artikel 6 is oeverloos en nutteloos. Als dat artikel limitatief is, kan men daar alles inzetten. Als het niet-limitatief is, kan men er alles aan toevoegen. Artikel 6 zegt: 'De oprichting moet betrekking hebben op het oprichten van een nieuwe onderneming, de uitbreiding van een bestaande onderneming, het verrichten van een werkzaamheid die een fundamentele wijziging meebrengt in het product of het productieproces van een bestaande onderneming, met name door middel van rationalisatie, diversificatie of modernisering.'

Met die omschrijving kan men een technisch dossier indienen waar alles inzit. De gezonde werkwijze voor de uitvoering van het ontwerp van decreet en de uitvoeringsbesluiten zal moeten uitwijzen of het systeem goed is. Ik wil me niet mengen in de politiek van de CD&V om handtekeningen te verzamelen voor een advies van de Raad van State. Dat is een nutteloos debat: het ontwerp van decreet is wat het is. Het is een goed ontwerp van kaderdecreet, want het is voor 98 procent duidelijk. De overige 2 procent is, net zoals bij alle wetgeving, onduidelijk, maar zal later pragmatisch worden ingevuld.

Ik heb gesproken namens de technische fractie VU&ID. De leden van Spirit zullen voor het ontwerp van decreet stemmen. Ik veronderstel dat de leden van N-VA zich zullen onthouden. (*Applaus bij de meerderheid*)

Indiening motie houdende verzoek tot raadpleging van de Raad Van State

De voorzitter: Dames en heren, ik meld u dat ik een vraag heb gekregen die werd ondertekend door 51 leden. Het betreft een motie houdende verzoek tot raadpleging van de Raad Van State. Ik vat even samen. Het is een vraag om een beredeneerd advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, overeenkomstig artikel 2 van de gecoördineerde wetten over de Raad van State. Het verzoek betreft een advies over artikel 6 van het ontwerp van decreet en een amendement op hetzelfde artikel. Er wordt gevraagd om het advies te ontvangen binnen een termijn van 30 dagen.

Minister Gabriëls heeft het woord.

Minister Jaak Gabriëls: Mijnheer de voorzitter, ik dring aan op een spoedadvies. De nodige ontwerpen van uitvoeringsbesluiten kunnen pas na aanneming van het ontwerp van decreet bij de Europese instanties worden ingediend. Het betreft onder meer het ontwerp van uitvoeringsbesluit over de regionale steunzones. De behandeling ervan duurt minimaal 6 maanden. Als er bovendien nog vragen worden gesteld, dan kan de termijn oplopen tot 9 maanden. U weet dat de regionale steunzones moeten vastliggen tegen het einde van het jaar, want anders kunnen ze geen steun meer krijgen. Het is bijgevolg absoluut noodzakelijk om een spoedadvies te vragen.

De voorzitter: Aan de ene kant vragen de 51 leden via de motie om een advies binnen 30 dagen, aan de andere kant verzoekt de minister om een spoedadvies. Als voorzitter is het mijn taak om te beslissen over de termijn.

Ik stel voor om het spoedadvies te vragen aan de Raad van State en dat te motiveren door te wijzen op het belang van het ontwerp van decreet wegens de economische gevolgen ervan en op het feit dat de ontwerpen van uitvoeringsbesluiten zo snel mogelijk aan de Europese Commissie moeten worden voorgelegd. Ik stel daarom voor om een advies binnen een termijn van ten hoogste 3 dagen te vragen over artikel 6 en het amendement erop.

De algemene bespreking wordt geschorst.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de Federale Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de ontwikkeling van buurtdiensten en -banen – 1233 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de Federale Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de ontwikkeling van buurtdiensten en -banen.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Declercq, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de Federale Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de ontwikkeling van buurtdiensten en -banen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Instemming wordt betuigd met het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de Federale Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de ontwikkeling van buurtdiensten en -banen.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jos De Meyer en Jef Van Looy, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever en de heren Gerald Kindermans en Jan Laurys betreffende de behandeling van de bezwaren in verband met de nutriëntenhalte – 1186 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 4

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren De Meyer en Van Looy, mevrouw Gardeyn en de heren Kindermans en Laurys betreffende de behandeling van de bezwaren in verband met de nutriëntenhalte dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat :

- 1° een groot aantal landbouwers een herziening van de nutriëntenhalte hebben aangevraagd aan de minister ;
- 2° deze gezinsbedrijven over een correcte bouw- en milieuvergunning beschikken en zelfs bij hun investeringen meestal gesteund werden door het VLIF ;
- 3° de landbouwers om sanitaire en financiële redenen en /of familiale omstandigheden tijdens de referentie jaren nog geen volwaardige dierenpopulatie hadden opgebouwd op hun bedrijf ;

Voorzitter

- vraagt de Vlaamse regering het MAP2bis zo aan te passen dat de nutriëntenhalte herberekend en aangepast wordt zodat voor alle bedrijven een rechtvaardige en billijke oplossing verkregen wordt.

De bespreking is geopend.

De heer Matthijs, verslaggever, heeft het woord.

De heer Erik Matthijs, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, dames en heren, dit voorstel van resolutie dateert van 3 mei 2002 en dus van het vorige parlementaire zittingsjaar.

De commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening heeft er zes besprekingen aan gewijd. De belangrijkste beslissing was de eenparige goedkeuring van een geamendeerd voorstel van resolutie vlak voor het kerstreces van 2002. Die unanieme goedkeuring is er gekomen na vele technische discussies tussen de minister van Leefmilieu en Landbouw, ambtenaren van de Mestbank en de commissarissen van de verschillende politieke fracties. Hoofdindieners, de heer De Meyer, heeft in een slotrepliek de commissarissen van Leefmilieu trouwens bedankt voor de constructieve samenwerking en hun aanpak.

De indieners stelden dat in sommige gevallen de toegekende nutriëntenhalte grote bedrijfseconomische gevolgen had. Het ging vooral om landbouwbedrijven die om redenen die buiten hun macht lagen of door toevalligheden, in referentiejaar minder dieren telden dan momenteel. Ze konden door het aantonen van die omstandigheden een herberekening vragen van de hen toegekende nutriëntenhalte bij de bevoegde administratie, namelijk de VLM, afdeling Mestbank. Indien de Mestbank het verzoek afwees, was er decretaal in een beroepsmogelijkheid voorzien bij de minister.

De minister had in het verleden gesteld dat de regels voor de toekenning van de nutriëntenhalte op een billijke manier zouden worden toegepast met aandacht voor de sociale dimensies van de bedrijven. Doch 2 jaar later blijkt dat in de praktijk het woord 'billijkheid' zeer eng wordt geïnterpreteerd en toegepast. Zo waren er jonge landbouwers die het bedrijf van hun ouders hadden overgenomen en door omstandigheden tijdens de referentiejaar 1995, 1996 en 1997 nog geen volwaardige bezetting van het toegelaten aantal dieren in de milieuvergunning hadden bereikt. Redenen hiervoor waren

beperkte investeringsmogelijkheden van de overnemers, voorrang voor andere noodzakelijke investeringen zoals mechanisatie en aankoop gronden voor mestafzet. Ook sanitaire overwegingen speelden een rol. Er werd geen enkel risico genomen voor inbreng van besmettelijke ziektekiemen.

Veel van die landbouwbedrijven kwamen tot de vaststelling dat een herberekening werd

afgewezen op basis van de in het decreet bepaalde mogelijkheden tot herziening 'bij overmacht of toeval'. De minister stelde immers dat sanitaire en financiële beweegredenen niet onder de noemer 'overmacht' vallen, doch eigen bedrijfskeuzes zijn. Dit bracht de veroordeling en economische onleefbaarheid van vele familiale en grondgebonden bedrijven met zich mee. Immers, gedane investeringen zouden nooit benut kunnen worden en het faillissement hing die bedrijven boven het hoofd. Vandaar dat het voorstel van resolutie van CD&V voorstelde om het MAP-2 bis aan te passen, zodat de nutriëntenhalte herberekend en aangepast wordt met als gevolg een rechtvaardige en billijke oplossing voor alle bedrijven.

Zoals in de inleiding reeds gesteld, volgden hierop uitgebreide debatten. Tabellen, cijfers en gegevens werden ter beschikking gesteld, schriftelijke vragen aan de administratie en het kabinet van de heer Van Looy werden onderzocht en beantwoord. Over de antwoorden werd dan opnieuw gediscussieerd. Kortom, de problematiek werd tot in detail geanalyseerd en besproken. Soms was de discussie dan ook heel technisch.

Al dit commissiewerk, de vele tabellen, cijfers en gegevens van de administratie en het kabinet hebben tot één resultaat geleid : een unanieme goedkeuring in de commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening van een aangepast voorstel van resolutie. Er wordt aan de Vlaamse regering gevraagd om : 'Het MAP-2 bis aan te passen via het ambtshalve corrigeren van de definitief toegekende nutriëntenhalte op basis van 75 percent van de milieuvergunning, tenzij meer bewezen op basis van de aangifte 2001, en zo een oplossing te geven voor die bedrijven die omwille van bedrijfseigen keuzes een te lage nutriëntenhalte toegekend kregen. De landbouwer moet zijn milieuvergunning zelf aantonen.' Het aldus gewijzigde voorstel van resolutie werd aangenomen met vijftien stemmen.

Ik wil tot slot een persoonlijke bedenking maken : de aankomende kerstperiode en dito sfeer hebben

Matthijs

waarschijnlijk bijgedragen tot unanieme goedkeuring van dit voorstel van resolutie in de commissie.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik bedank de verslaggever en de commissiesecretaris voor de degelijke verslaggeving.

Het is niet mijn bedoeling om tijdens deze plenaire vergadering het hele debat over te doen. Ik kan erg kort zijn en me beperken tot een aantal beschouwingen. Als ik sommige opiniestukken en commentaren in de landbouwers lees, dan durf ik hier nog nauwelijks het woord te nemen. Het is dan ook met zeer veel schroom dat ik hier sta. Ik heb opnieuw geleerd dat bij een politieke nederlaag één zondebok volstaat. Een overwinning, daarentegen, heeft vele vaders.

We hebben op 25 april een interpellatie gehouden over dit probleem. Daarna volgden vergaderingen in juni, juli, oktober en drie in december. Er heeft zich een hele evolutie voorgedaan. Ik herinner me nog zeer goed dat in de beginfase mijn interpellatie en de bemerkingen die daarbij werden geformuleerd door sommige collega's werden gebagatelliseerd. Geleidelijk aan groeide de belangstelling. Het probleem werd zeer ernstig genomen. Uiteindelijk heeft dit geleid tot een daadwerkelijke ondersteuning waarbij een eerlijke oplossing werd nastreefd voor de betrokken landbouwers.

Ik herhaal hier dan ook het dankwoord dat ik in de commissie heb uitgesproken. Ik vermeld hierbij in de eerste plaats de voorzitter van de commissie, de collega's van mijn fractie, de leden van de oppositie en van de meerderheid. We waren er ons steeds van bewust dat zonder de steun van de meerderheid het onmogelijk was om dit dossier tot een goed eind te brengen.

Fundamenteel is niet wie wat heeft gedaan maar wel hoe we zo snel mogelijk rechtszekerheid kunnen bereiken voor alle betrokken landbouwers. Het dossier heeft lang genoeg aangesleept. Het zou me verheugen mochten de mooie beloftes die door heel wat fracties in de commissie werden geformuleerd, ook worden waargemaakt. Dan moet er echter in januari nog heel wat werk worden verzet door de regering, de administratie en het parlement.

We hebben ons akkoord verklaard met de formulering 'ambtshalve corrigeren'. Gezien het delicate karakter van de behandeling van deze dossiers is het essentieel dat er genoeg mensen beschikbaar zijn om het werk nauwgezet en correct uit te voeren.

Voor die bedrijven waarvoor er een ambtshalve aanpassing wordt doorgevoerd en die evenveel die- ren houden in 2000, 2001 en de daarop volgende jaren, is het noodzakelijk de decreetgeving aan te passen. Het gaat specifiek om artikel 23 in verband met de heffingen. Zo wordt vermeden dat ze in de toekomst meer heffingen moeten betalen. Gelet op de specificiteit hiervan zal ik er vandaag niet op ingaan. We zullen het probleem later in de commissie zeker moeten behandelen.

Door de vele dossiers die in aanmerking komen voor herziening is het onmogelijk om vanaf 1 januari 2003 op een rechtszekere wijze de superheffing in te voeren. We moeten die uitstellen. (*Applaus bij CD&V*)

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wens de heer Matthijs te danken voor zijn goed verslag. Dit voorstel van resolutie biedt de regering een oplossing aan voor de overblijvende dossiers in verband met de nutriëntenhalte. Het voorstel is ingediend door CD&V, maar we voelen ons als VLD-fractie bijzonder goed bij de inhoud ervan. Dat heeft niet alleen te maken met onze inbreng in het cruciale amendement 5, maar vooral met de vaststelling dat er voor de eerste keer sedert lang unanimitieit is bij de basis van de landbouwsector en dat de politiek goed heeft gewerkt. Als daarnaast niet wordt getornd aan de algemene doelstellingen van het milieubeleid, dan hebben we goed werk geleverd in de commissie voor Landbouw.

Het cruciale amendement 5 bepaalt dat alle landbouwbedrijven die in beroep gaan of die in beroep zijn gegaan omwille van de toekenning van een te lage nutriëntenhalte, ambtshalve een mestrecht zullen krijgen van 75 percent van de milieuv vergunning. Indien ze echter via hun mestaangifte kunnen bewijzen dat hun productie hoger lag, krijgen ze een mestrecht van 100 percent van die mestaangifte.

Dit is een oplossing die zowel de algemene milieudoelstellingen als de individuele rechten van het landbouwbedrijf respecteert, omdat uit onderzoek is gebleken dat de beroepsdossiers zich beperkten tot 2.549 dossiers met een maximum van 1,5 miljoen kilogram fosfor. Dat is 'peanuts' in het licht

Denys

van de globale problematiek. Initieel was er immers 84 miljoen kilogram fosfor toegestaan voor 2001, maar uiteindelijk is er slechts 69 miljoen kilogram aangegeven. We zitten dus ver onder wat is toestaan. Daarom is onze fractie zich op een bepaald ogenblik beginnen ergeren aan het uitstellen van een beslissing over deze beroepsdossiers, vooral toen de minister voorstelde om nog eens 20 procent van de mestaangifte af te nemen. We kregen daardoor de indruk dat we veeleer waren verzeild in een politieke discussie over symbolen dan in een politieke discussie waarbij wordt gezocht naar oplossingen.

Als vaststaat dat de globale milieudoelstellingen niet in gevaar komen, is het de plicht van alle politici ervoor te zorgen dat de individuele rechten en de individuele rechtszekerheid van de landbouwers worden gevrijwaard. Dat doen we in amendement 5 door een link te leggen tussen de milieuvergunning en de mestaangifte.

Voor een buitenstaander is het waarschijnlijk moeilijk te begrijpen dat een landbouwer op basis van een milieuvergunning uit het verleden een bepaald productierecht heeft gekregen en er vervolgens een kleiner krijgt op basis van zijn mestaangifte. Dat moeten we goed beseffen. In de context van de rechtszekerheid voor de landbouwbedrijven lijkt het me de hoogste tijd werk te maken van een eenheidsvergunning waarbij het productierecht dat werd verworven via de milieuvergunning, overeenstemt met het mestrecht dat werd verworven via de nutriëntenhalte. In afwachting van die eenheidsvergunning hebben we geprobeerd om via ons voorstel maximale rechtszekerheid na te streven door de beroepsdossiers de kans te geven een mestrecht te verkrijgen op basis van 100 procent van de mestaangifte voor 2001 of 75 procent van de milieuvergunning.

Ik wil ten slotte, net zoals de voorgaande sprekers, ook mijn bewondering uitdrukken voor de sfeer waarin dit debat verliep en voor de uitstekende werking van de commissie voor Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening, die uitstekend wordt geleid door de heer Timmermans. Over de partijgrenzen heen en over de grenzen van meerderheid en minderheid heen zijn wij tot een oplossing gekomen in een moeilijk dossier.

Collega's, ik wil ook nog zeggen dat de constructieve houding van de oppositie in dit parlement schril afsteekt tegen de partijpolitieke werking van de oppositie op het terrein in de landbouwsector. Ik

heb me gestoord aan de houding van een aantal West-Vlaamse CD&V-kopstukken, namelijk de heren De Clercq en Leterme, die vandaag op een intellectueel oneerlijke manier de landbouwers op-hitsen. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

De heren De Clercq en Leterme diaboliseren momenteel de groenen en minister Dua in de landbouwsector. Zij doen dat op de manier waarop het Vlaams Blok de bevolking opjaagt met het migrantentema, in een klimaat van haat en onverdraagzaamheid. Die houding steekt schril af tegen die van de CD&V-fractie in dit debat. Ik stel vast dat er een haatcampagne wordt gevoerd tegen de groenen en minister Dua, en ik zeg u heel duidelijk dat de VLD-fractie zich daar uitdrukkelijk tegen verzet.

Ik herhaal wat ik reeds verschillende keren heb gezegd : ik heb soms ook meningsverschillen met minister Dua, maar inzake algemeen landbouwbeleid ben ik er diep van overtuigd dat wij samen op de goede weg zijn.

Veel van de zaken die nu moeten worden weggevoerd, vinden hun oorsprong in het dubbelzinnige beleid van de voorganger van minister Dua, de heer Kelchtermans. Hij voerde de tegenstrijdige politiek om in theorie een meststop in te voeren, maar in de praktijk zijn ogen te sluiten voor de uitbreiding van de milieuvergunningen voor nieuwe varkensstallen. Dit had tot gevolg dat het aantal varkens onder het bewind van Kelchtermans steeg van 5 tot 7 miljoen, terwijl iedereen wist dat we in 2002 door Europa zouden worden afgerekend op de toepassing van de nitraatrichtlijn.

Deze regering heeft in de landbouwsector het puin van de vorige regering moeten ruimen. Dit vraagt moeite, tijd en geduld. Collega's, ik weet dat dit geen sympathieke boodschap is, maar het is een eerlijke boodschap. Ik denk dat de landbouwers daar meer aan hebben dan aan de afbraakpolitiek van sommige CD&V-kopstukken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Ik ben het natuurlijk volledig eens met de woorden van de heer Denys. Hij is een felle verdediger van onze landbouwers en dat doet ons natuurlijk veel plezier.

Hij zegt onder meer dat de toegekende nutriëntenhalte in overeenstemming moet zijn met de toegekende milieuvergunning. Ik ben het daar voor 100

Moreau

percent mee eens. Er zijn echter meer dan 2000 landbouwers die zich benadeeld voelen door de nutriëntenhalte. Ik zou daarom aan de minister willen vragen het nodige te doen om tot een concrete oplossing te komen.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer Moreau, de decreetswijziging zal vermoedelijk binnen twee tot drie weken in het parlement worden besproken. Uiteindelijk is het de decreetgever die zal beslissen wat er moet gebeuren. Ik nodig u uit om deel te nemen aan de besprekingen die in de commissie zullen plaatsvinden. De pijnpunten kunnen daar worden besproken en eventuele amendementen die een meerderheid halen, kunnen vervolgens in het decreet worden verwerkt.

De heer André Moreau : Ik dank de minister voor haar geruststellende woorden.

De heer Jacky Maes (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, bij de verkiezingen op 18 mei zal het hek van de dam zijn. Wij hebben ervaring met Westvlaamse politici. Ik dank de heer Matthijs voor het verslag, alsook de voorzitter, de heer Timmermans. Zijn rol was erg belangrijk.

Het toekennen van een nutriëntenhalte op basis van het aantal dieren, heeft van bij de aanvang voor problemen gezorgd. De heer De Meyer heeft hier aandacht voor gevraagd. De meerderheid is niet doof voor de problemen van de landbouwer en wil sociaalverantwoorde oplossingen in het kader van het bestaande decreet. In de commissie werd druk gedebatteerd en puik werk afgeleverd. Het verslag is uitvoerig en gedetailleerd. Het heeft geen zin hier alles te herhalen.

De sp.a onderschrijft de doelstellingen, maar wenst negatieve sociale gevolgen zo minimaal mogelijk te houden. Door het uitbreiden van de mogelijkheden voor het toekennen van de nutriëntenhalte zullen echter steeds andere landbouwers zich benadeeld voelen. De veehouders die getracht hebben zo lang mogelijk te produceren zonder de milieuregels te respecteren, moeten niet nog eens beloofd worden door de voorgestelde aanpassingen. Het decreet dient niet om ieder individueel dossier op te lossen. Ieder voorstel heeft zowel positieve als negatieve aspecten. Het komt erop aan om de grootste gemeene deler te vinden zonder de milieudoelstellingen uit het oog te verliezen. Het getuigt van politieke

volwassenheid dat de meerderheid zeer grondig het voorstel van de CD&V-fractie heeft besproken. Het voorstel werd voor aanpassingen door alle democratische partijen ondertekend.

Het hanteren van de 75-percentregel voor de milieuvergunning moet een oplossing bieden voor de bedrijven die hun aangifte niet tijdig hebben ingediend. Wij pleiten voor het behoud van de superheffingen omdat dit een stimulans is voor de initiatieven voor mestverwerking. De veehouders die zich wel tijdig hebben aangepast aan de decretale bepalingen en milieudoelstellingen zouden zich dan benadeeld kunnen voelen.

Het vangnet van de aangifte 2001 moet benadrukken dat alle leden van de commissie het maximale hebben gedaan om voor de landbouwer een oplossing te bieden. De voorzet van CD&V komt hen toe. De democratische partijen hebben een mooi doelpunt gescoord en de sp.a zal deze resolutie goedkeuren. (*Applaus bij AGALEV, VLD en CD&V*)

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de nutriëntenhalte is een belangrijk instrument bij de oplossing van een ernstig milieuprobleem in Vlaanderen.

Telkens we een nieuw instrument hanteren, duiken heel wat problemen op. We moeten deze problemen zo goed mogelijk oplossen zonder onze uiteindelijke doelstelling uit het oog te verliezen.

Ten tweede, we moeten het wekken van slapende vergunningen vermijden. Ik zou de Vlaamse regering even op dit mogelijke probleem willen wijzen. Indien dit toch zou gebeuren, moeten we klaarstaan om in te grijpen.

Ten derde, het voorstel van resolutie bepaalt uitdrukkelijk dat het om 75 percent van de milieuvergunning gaat. Ik zou de woorden van de heer Denys dan ook even willen relativiseren. Het voorstel van resolutie stelt niet dat een mestaangifte in 2001 automatisch tot 100 percent leidt. Dit maakt geen deel uit van de gemaakte afspraken. We moeten nagaan hoe ver dit ons zou leiden en hoe ver we op dit vlak willen gaan.

Ik wil hierover nu geen definitieve uitspraken doen. Ik wil enkel opmerken dat we de betrokken landbouwers niet mogen beloven dat een mestaangifte die 75 percent overstijgt hen automatisch op

Vertriest

100 percent van de mestaangifte voor 2001 brengt. Dit moeten we relativeren.

De heer André Denys : Mevrouw Vertriest, ik heb de tekst aandachtig gelezen. Indien het niet om 75 percent gaat, moet de betrokken landbouwer in 2001 een mestaangifte hebben gedaan en kunnen bewijzen dat het hier om 100 percent gaat.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer Denys, dat staat niet in de tekst. We hebben dit overigens al eens besproken. Aangezien het hier geen correcte weergave van de inhoud van het voorstel van resolutie betreft, wil ik dit hier nogmaals verduidelijken. Ik wil namelijk dat in het verslag wordt opgenomen dat we de mensen anders valse hoop zouden geven. We moeten eens nagaan hoe ver we op dit vlak willen gaan. Door middel van dit voorstel van resolutie willen we de Vlaamse regering de opdracht geven om dit verder uit te werken.

Ik zou ook nog even op een opmerking van CD&V willen reageren. Indien we het driesporenbeleid op poten willen zetten, mogen we de superheffing nu niet afschaffen. Indien we dit toch zouden doen, zouden we de in de mestverwerking ontstane dynamiek weer tenietdoen. De mestverwerking komt langzamerhand op kruissnelheid. Indien we de superheffing nu afschaffen, ondergraven we het driesporenbeleid.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Ik zou toch even willen opmerken dat ik nooit voor een afschaffing van de superheffing heb gepleit. Aangezien een duizendtal dossiers moet worden herzien, heb ik er in het kader van de rechtszekerheid voor gepleit om de superheffing met een jaar uit te stellen.

Mevrouw Isabel Vertriest : Ik ben het niet eens met een dergelijk uitstel. Er is eindelijk een zekere dynamiek in de mestverwerking ontstaan. Dit betekent uiteraard niet dat de problemen al zijn opgelost. Een uitstel zou een oplossing evenwel weer een stuk moeilijker maken. De mensen in de mestverwerkingssector vragen vooral zekerheid omtrent het aanbod. De superheffing vormt in dit verband een stok achter de deur.

De voorzitter : De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens : Ik zou nog even willen terugkomen op de woorden van de heer Denys over het verschil tussen 75 percent en 100 percent. We

moeten in alle eerlijkheid durven toegeven dat we een landbouwer die zijn aangifte heeft gedaan, die zijn mest heeft verwerkt en die reglementair in orde is niet weer tot 75 percent kunnen beperken. Dit is uitgesloten. Het gaat hier om eerlijke mensen die de reglementen respecteren. We moeten hen op 100 percent kunnen houden.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer Callens, het gaat hier om mensen die in beroep zijn gegaan en die in het verleden vaak niet in orde waren. De dossiers van de landbouwers die steeds in orde zijn geweest, zijn al lang geregeld.

Het gaat hier om uitzonderingen op de regelgeving. Indien we te veel uitzonderingen toestaan of een te losse houding aannemen, zullen we uiteindelijk de mensen straffen die vroeger al veel inspanningen hebben geleverd en die zich vroeger al aan het beleid hebben aangepast. Degenen die vroeger hebben geknoeid, zullen op die manier uiteindelijk het beste resultaat halen. Daar ben ik het niet mee eens.

De heer Jacky Maes : Laat ik ten eerste duidelijk stellen dat er in de commissie geen sprake was van het uitstellen van de mestheffing. Ten tweede wil ik ter verduidelijking zeggen aan de heer Denys dat het hier gaat over 75 percent van de vergunning. Als blijkt dat er in 2001 meer is dan vergund, dan gaat het over 75 percent van wat er meer was in 2001.

De heer André Denys : Mijnheer Maes, u kunt die tekst toch lezen ? We hebben ons zeer duidelijk verzet tegen het voorstel van de regering. De regering had het voorstel naar voren geschoven van de mestaangifte min 20 percent. We hebben dat niet aanvaard. De heer Timmermans was daarbij, net als uzelf. We hebben een amendement gemaakt met twee elementen. Een element was die 75 percent op basis van de milieuvergunning, tenzij aan de hand van de mestaangifte kon worden bewezen dat het meer was. Er werd toen afgesproken dat dan de mestaangifte van 2001 in aanmerking wordt genomen.

Ik houd er niet van dat men terugkomt op wat eerder is afgesproken. Dit doet niets af aan de algemene doelstelling. Het gaat hier over peanuts, dat weet u zeer goed. Ik wil niet dat men dit herleidt tot een symbooldossier. Dit is een moeilijke situatie, want we willen een nieuw instrument invoeren. We komen van een beleid waarbij er rechtsonzekerheid heerste. We moeten de grootst mogelijke rechtszekerheid aan de mensen geven.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Hier is sprake van enerzijds het overleg binnen de meerderheid en anderzijds datgene wat in de commissie is gezegd. Ik heb uiteraard uitsluitend meegemaakt wat in de commissie is gezegd en onderschrijf volledig de stelling die de VLD hier verdedigt. Ik heb geprobeerd met de nodige aandacht de debatten te volgen. Dat is wat ik daar ook heb gehoord. Ik heb uiteraard geen zicht op wat er binnen de meerderheid is gezegd.

Mevrouw Isabel Vertriest : Ik blijf bij mijn stelling dat er nooit sprake was van 100 percent. Dat staat ook niet in het voorstel van resolutie.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, deze discussie wijst er duidelijk op dat we naar aanleiding van de wijziging van het mestdecreet nog grondig moeten discussiëren over de manier waarop we de zaken zullen aanpakken. Het is een goede zaak dat bij iedereen de wil aanwezig is om op een of andere manier de gevallen op te lossen waarvan we allen weten dat er sprake is van onbillijkheid, die ingaat tegen de geest van het decreet. Anderzijds moeten we het gelijkheidsbeginsel respecteren.

Wat de heer Denys daarnet zei, verbaasde me enigszins, namelijk dat degenen die in beroep zijn gegaan in aanmerking zouden komen voor een verhoging van de nutriëntenhalte. Zo gaat dat niet. Als we een nieuwe regeling invoeren, dan gaan we niet degenen bestraffen die zich hebben neergelegd bij de beslissing van de minister en niet in beroep zijn gegaan. Dat betekent dat alle dossiers opnieuw moeten worden bekeken.

Ik hoop dat jullie dat goed beseffen. Dat betekent dat iedereen in aanmerking komt voor een verhoging van de nutriëntenhalte, als blijkt dat hij beantwoordt aan bijvoorbeeld een nutriëntenhalte lager dan 75 percent van de vergunning, om het in de termen van het voorstel van resolutie te interpreteren. Eventueel zou dat worden samengevoegd, met al degenen die een nutriëntenhalte hebben gekregen lager dan 85 percent van de mestaangifte voor 2001. Dat was het voorstel van de regering. Als we het decreet wijzigen, dan moeten we elke landbouwer individueel op gelijke wijze behandelen ten opzichte van zijn collega's.

De heer Jos De Meyer : Wat dat laatste punt betreft, hebt u volledig gelijk.

Minister Vera Dua : Mevrouw Vertriest, natuurlijk maken we slapende vergunningen wakker. Dat is ook de bedoeling. Wij weten dat een aantal mensen wat uit de boot zijn gevallen door de nutriëntenhalte. Misschien gaat het maar om honderd bedrijven, maar hoe dan ook, als we die mensen willen opvissen, dan moeten we enkele duizenden dossiers heropenen en enkele duizenden slapende vergunningen wakker maken. Ik hoop dat iedereen zich realiseert waar we mee bezig zijn. Laten we dat in ieder geval niet minimaliseren.

Ten slotte zou ik het heel sterk betreuren indien het parlement zou beslissen om de superheffing uit te stellen. Ik weet dat dit de agenda is van een aantal leden van de commissie en ook van een aantal organisaties. Ik heb daar begrip voor, want op korte termijn is dat natuurlijk een serieus cadeau dat we aan de landbouwers geven. Voor de landbouwsector zou het echter een slechte zaak zijn als we nu maatregelen nemen die de dynamiek in de mestverwerking op een of andere manier afremmen.

Laten we het debat nu niet voeren, we moeten daar onze tijd voor nemen. Laten we dat dus binnen enkele weken in de commissie voor Leefmilieu doen. We moeten alle mogelijke overwegingen meenemen in het debat, zonder uiteraard de geest van het mestdecreet uit het oog te verliezen. We moeten ervoor zorgen dat er een oplossing komt voor het mestprobleem.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mevrouw de minister, ik ben het met u eens dat we het gelijkheidsbeginsel moeten respecteren. De overheid moet echter ook zichzelf respecteren. In de tweede helft van de jaren negentig zijn er aan vooral jonge landbouwers bouwvergunningen en milieuvergunningen afgeleverd met de bedoeling aan veeteelt te doen. Die landbouwers hebben hun stallen gebouwd. De bedoeling was natuurlijk om die stallen volledig te vullen. Die mensen hebben allemaal leningen lopen. Daarom vraag ik – net zoals de heer Denys – dat u de toegekende vergunningen zou respecteren. Ik vraag dus dat alvast die mensen een aangepaste nutriëntenhalte bekomen. Ik treed op als verdediger van die mensen.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wil me uiteraard aansluiten bij de felicitaties en

Wymeersch

de woorden van dank aan de vaste secretaris van de commissie, voor het uitstekende werk, en aan de verslaggever, de heer Matthijs, voor zijn boeiend, deskundig en toch beknopt en gevat verslag. Het is niet dat ik met de kerstdagen een verschijning heb gehad, maar ik wil enigszins uit mijn normale rol vallen en beginnen met een aantal mensen een pluim op de hoed te steken.

In de eerste plaats heb ik het dan over de commissievoorzitter, de heer Timmermans, die op zijn strepen heeft gestaan en ervoor heeft gezorgd dat dit Vlaams Parlement zijn werk ten volle kon uitvoeren. Ten tweede wil ik ook de heer Van Looy en de heer De Meyer van de CD&V-fractie een pluim geven, die op een consistente en hardnekkige manier de druk op de ketel hebben gehouden om dit thema te blijven bespelen en aldus dit voorstel van resolutie tot een goed einde te brengen.

Ten slotte moet ik ook nog de heer Denys feliciteren. Mijnheer Denys, ik feliciteer u voor de wijze waarop u dit voorstel van resolutie hebt behandeld en over de eindstreep hebt getrokken. Van in het begin hebt u gepleit voor het hanteren van het billijkheidsprincipe in deze materie. Tot op het einde bent u daar rechtlijnig in gebleven.

Intussen is er onenigheid gerezen, die in het Vlaams Parlement ook onzekerheid teweeg brengt. Er gaat niet hetzelfde om in alle geesten van de VLD, de sp'a en Agalev. U kunt echter op beide oren slapen, mijnheer Denys, want u hebt voor uw interpretatie van het voorstel van resolutie een ruime parlementaire meerderheid achter u.

Een herziening van het mestdecreet dringt zich inderdaad op. Dat mag echter niet betekenen dat wat in deze resolutie staat, op de lange baan wordt geschoven. Op het terrein zijn er immers heel wat problemen die een heel dringende aanpak vereisen. Daarom dringen we niet verder aan op een amendement om bijvoorbeeld de superheffing uit te stellen. We blijven weliswaar pleiten voor dat uitstel – niet voor een afstel – omwille van de rechtszekerheid en het aantal dossiers dat aan herziening toe is.

Ook ons amendement over de recuperatie van de kosten voor de procedure bij de Raad van State zullen we niet opnieuw indienen. We wachten af wat de procedure over bepaalde gevallen bij het Hof van Cassatie oplevert. In de toekomst, als een en ander duidelijk is geworden, als blijkt dat de regering goed en behoorlijk bestuurt, en als blijkt dat

er in brieven van het ministerie inderdaad onrechtmatig is verwezen naar de Raad van State, kan er wellicht alsnog een respons komen, zodat de betrokken landbouwers verhaal kunnen zoeken bij de Vlaamse regering.

Ik heb wat pluimen uitgedeeld, maar mijn slecht karakter zegt me dat ik er niet aan iedereen mag geven. We hebben immers moeten vaststellen dat de behandeling van dit voorstel van resolutie op het einde van het jaar dreigde te ontsporen. Op zeker ogenblik – ik geloof op 12 december – werden we in de commissie plots geconfronteerd met een luchtballonnetje dat door de mestbank werd opgelaten, maar dat initieel van de regering bleek te komen. Op de vraag van de commissie een en ander te verduidelijken, op papier te zetten en tegen de volgende vergadering op 19 december te bezorgen, werd niet ingegaan.

Daags tevoren werden we evenwel geconfronteerd met de mededeling in de pers van een regeringsbeslissing die de parlementaire werkzaamheden perfect had doorkruist. Het siert commissievoorzitter Timmermans dat hij dat manoeuvre heeft voorzien, en het naast zich heeft neergelegd, zodat de parlementaire werkzaamheden konden doorgaan. Uit de discussie vandaag tussen de heer Denys enerzijds en mevrouw Vertriest en de heer Maes anderzijds blijkt dat er toch twee verschillende invalshoeken zijn, en dat er nog steeds een geheime agenda is voor de koude sanering van de landbouwsector in Vlaanderen. De mestproblematiek is daar een element van.

We zullen ons daartegen blijven bezetten. Toch zeggen we onze constructieve medewerking toe bij het zoeken naar doorgedreven en gefundeerde oplossingen bij de herziening van het mestdecreet. Hoe dan ook, het Vlaams Blok keurt de letter en de geest van het voorstel van resolutie, zoals geïnterpreteerd door de heer Denys, met enthousiasme goed. (Applaus bij het VB en CD&V)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(Neen)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VERZOEKSCHRIFT betreffende de verkeersveiligheid voor jongeren
– 1488 (2002-2003) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie over het verzoekschrift betreffende de verkeersveiligheid voor jongeren.

De heer Malcorps, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Caluwé, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERZOEKSCHRIFT over de toekenning van een bouwpremie of een tussenkomst in de leninglast
– 1493 (2002-2003) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid over het verzoekschrift over de toekenning van een bouwpremie of een tussenkomst in de leninglast.

De heer De Smet, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Guns, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERZOEKSCHRIFT betreffende de toepassing van de gezondheidsindex op de sociale huurprijzen
– 1494 (2002-2003) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid over het verzoekschrift betreffende de toepassing van de gezondheidsindex op de sociale huurprijzen.

Mevrouw Heeren, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Guns, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns, verslaggever : Het verzoekschrift van de heer Zanders over de toepassing van de gezondheidsindex op de socialehuurprijzen werd ingediend op 29 mei. Dit verzoekschrift is bezorgd aan de minister van Huisvesting die ons op 10 december een antwoord heeft gegeven waarin hij artikel 99 van de Vlaamse Wooncode heeft uitgelegd. Dat gaat over de wijze waarop de huurprijzen worden berekend.

Er wordt gezegd wat de normale huurprijswaarde is, dat deze slechts één zestigste van het inkomen mag zijn, maar in geen geval lager mag zijn dan de helft van de basishuurprijs. Er kunnen minderingen worden toegepast in het geval er minstens drie personen ten laste zijn en er kan een herberekening gebeuren op basis van een daling van het inkomen van de huurder.

De commissie heeft zich volledig bij dit antwoord aangesloten. Ze kon zich er volledig in vinden omdat ze van oordeel is dat de huidige berekeningswijze van de socialehuurprijzen in voldoende mate rekening houdt met de situatie van de lage inkomenscategorieën. We hebben dit overgezonden aan de heer Zanders. Deze heeft op 7 januari laten weten dat hij zich daar niet in kan vinden en vraagt het te wijzigen.

De voorzitter : Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14.30 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 13.22 uur.*
